

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

82. kca.

V LJUBLJANI, dne 23. decembra 1931.

Letnik II.

VSEBINA:

637. Zakon o poslovnem redu v senatu.
638. Zakon o začasnih izpremih člena 6. zakona o zelezniški imovini v eksploataciji ministrstva za promet.
639. Zakon o izpremembi in dopolnitvi zakona o ustanovitvi in organizaciji državnega zavoda za pospeševanje industrije in obrtništva v Beogradu.
640. Uredba o ureditvi kazenskih zavodov.
641. Obrazec prijave za prejemanje rodbinske draginske doklade državnega prometnega osebja.
642. Seznam držav, do katerih je Jugoslavija zavezana z mednarodnimi dogovori (konvencijami).
643. Dopolnilni seznam držav, do katerih je Jugoslavija zavezana z mednarodnimi dogovori.
644. Dopolnilni seznam držav, do katerih je Jugoslavija zavezana z mednarodnimi dogovori.
645. Razglasitve o pristopu držav k mednarodnim konvencijam. — Italije: v zvezi s statutom mednarodnega sodišča. — Litve: h konvenciji za pobijanje trgovine z ženskami in otroki. — Brazilije: h konvenciji o nemoralnih publikacijah. — Rusije: h konvenciji za izboljšanje usode ranjenec in bolnikov v vojni. — Poljske: h konvenciji o oprostitvi carinskih formalnosti.
646. Ratifikacija dopolnilnega zapisnika o trgovinski konvenciji med Jugoslavijo in Poljsko.
647. Razpisa: Dopolnitev razpisa k XV. delu uvozne carinske tarife. — Rešitev o oprostitvi od izvozne carine na stavbni les.
648. Popravek v besedilu zakona o volitvi senatorjev.
649. Popravek k zakonu o izpremembi in dopolnitvi zakona o zemljiških knjigah.

Zakoni in kraljevske uredbe.

637.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra
za notranje posle, predsednika Našega ministrskega sveta

zakon o poslovnem redu v senatu.*

I. POGLAVJE.

Sestanek senatorjev in overavljanje njih pooblastil.

§ 1.

Na dan pred dnem, na katerega je sklican senat s kraljevim ukazom, morajo biti vsi senatorji v kraju, kjer naj zaseda senat, in tu ostati ter opravljati posle, dokler se senat ne zaključi ali se njegove seje ne odlože.

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 5. decembra 1931., št. 285/XCIII/656.

§ 2.

V vsakem zasedanju ima senat svoj prvi sestanek ob devetih dopoldne onega dne, na katerega je sklican s kraljevim ukazom. Na tem sestanku predseduje kot predsednik po letih najstarejši navzočni senator. Tajniški posel opravljata kot začasna tajnika dva mlajša senatorja, ki ju izvoli senat na predsednikov predlog.

§ 3.

V zasedanju, po volitvah, se sestanek zaključi, ko izroče izvoljeni senatorji svoja pooblastila predsedniku, in se napove prihodnja seja na drugi dan.

§ 4.

Predsednik sestavi za drugi sestanek seznamek senatorjev na podstavi poročil volilnih odborov in na podstavi pooblastil, ki so bila vročena senatu neposredno ali posredno.

§ 5.

Na drugem sestanku se takoj izvoli verifikacijski odbor 11 članov. Če se vloži samo ena lista, se voli z vzklikom; drugače pa s tajnim glasovanjem po sorazmernem sistemu.

Izid glasovanja ugotovi predsednik.

§ 6.

Verifikacijski odbor si izvoli predsednika, tajnika in enega ali več poročevalcev.

Verifikacijskemu odboru odkaže predsednik senatorska pooblastila, vse volilne spise in vse pritožbe zoper volitve.

Verifikacijski odbor mora svoj posel izvršiti v petih dneh.

§ 7.

Ko izdela odbor svoje poročilo, odredi predsednik verifikacijskega odbora, da se to poročilo natisne in razdeli med senatorje najkasneje v treh dneh. Kdaj se prične poročilo razdeljevati, objavi predsednik odbora v poslopu senata na posebnem kraju, kjer se objavljajo ostale objave.

§ 8.

Čez štiri in dvajset ur potem, ko je bilo poročilo razdeljeno, skliče predsednik verifikacijskega odbora sejo senata, v kateri se sme takoj začeti s pretresom tega poročila.

Sejam senata do izvolitve senatskega predsedništva predseduje dalje predsednik verifikacijskega odbora.

Vsak senator, dokler bi mu volitev ne bila razveljavljena, ima pravico prisostvovati in odločati v sejah senata, ne sme pa glasovati o svoji lastni izvolitvi.

§ 9.

Ko se poročilo prečita, se dajo v pretres in na glasovanje v celoti one volitve, ki jih odborska večina ne izpodbija. Debata o njih sme trajati največ en dan. Po neizpodbijanih volitvah se pretresajo v celoti, a rešujejo vsaka posebej one volitve, ki jih odborska večina izpodbija.

Pretres o poročilu verifikacijskega odbora o izpodbijanih mandatih sme trajati najdalj tri dni. Govori ob tej priliki smejo trajati največ pol ure.

Senat sme potrditi volitev ali jo razveljaviti ali odgoditi odločbo o njej in odrediti, da se uvede potrebna preiskava; toda to vprašanje se mora rešiti najkasneje v treh mesecih.

§ 10.

Če se razveljavi senatorski mandat, se pozove za senatorja prihodnji z iste liste, če je bil senatorju mandat razveljavljen zaradi nedostotka osebnih pogojev iz §§ 29. in 10. zakona o volitvi senatorjev.

Ko je lista izčrpana, se pozove po vrsti prvi namestnik.

§ 11.

Ko so tako senatorska pooblastila pregledana in overovljena, prisežejo izvoljeni senatorji vpricho predsednika tako-le:

»Jaz (ime) prisegam, da bom kralju zvest, da bom čuval nad vse narodno edinstvo, nezavisnost države in celotnost državnega ozemlja, da bom čuval ustavo in imel pred očmi blaginjo naroda.« (Člen 59. ustave.)

Imenovani senatorji prisežejo enako vpricho predsednika, ko stopijo v senat na dolžnost.

Pridržki pri prisegi niso dopuščeni.

Dokler senator pravilno ne priseže, ne sme nadati senatorske dolžnosti izvrševati.

§ 12.

Senator ne sme biti: član upravnega odbora uprave državnih monopolov, član upravnega ali nadzorstvenega odbora Narodne banke in Državne hipotekarne banke, član upravnega ali nadzorstvenega odbora onih delniških družb in pridobitnih podjetij, ki imajo rudniške pravice ali ugodnosti, ali ki imajo pogodbe o sečnji državnih gozdov ali ki imajo posebne in izjemne ugodnosti po specialnih zakonih.

Verifikacijski odbor mora v mesecu dni, odkar se mu po predsedništvu senata ta primer vroči, zaslišati dotičnega senatorja, pribaviti podatke, potrebne za odločbo, in to skleniti, če ne bi senator podal ostavke na odborsko članstvo.

Taka odborska odločba se priobči senatu in se rešuje brez pretresa na eni prvih sej s poimenskim glasovanjem.

II. POGLAVJE.

Predsedništvo senata.

§ 13.

V zasedanju po volitvah za senat se takoj izvoli predsedništvo, čim se konča pretres o poročilu verifikacijskega odbora. V ostalih zasedanjih se izvoli predsedništvo takoj na prvem sestanku pod predsedstvom po letih najstarejšega navzočnega senatorja.

Predsedništvo je sestavljeno iz predsednika, dveh podpredsednikov in treh tajnikov. Vsi ti poslovalci se volijo za vsako zasedanje.

Najprej se izvoli predsednik senata. Če bi absolutne večine ne bilo pri prvem glasovanju, zadošča pri drugem glasovanju relativna večina. Ob enakosti glasov pri drugem glasovanju se smatra, da je izvoljen kandidat, ki je po letih najstarejši. Ko je izvoljen predsednik, se izvolita najprej podpredsednika, potem pa se izvolijo tajniki tako, kakor je to določeno za volitev predsednikovo. Ob volitvah senatskih poslovalcev se sme glasovati tudi istočasno s posebnimi listami.

Pri volitvi predsedništva je glasovanje tajno.

Če poda kateri senatski poslovalec ostavko na svoj položaj, se smatra, da je razrešen, ko vzame senat to ostavko na znanje.

§ 14.

Dolžnost predsednika senata je, da ga predstavlja na zunaj, da vodi njegove seje in vzdržuje red v njegovih sredini, da skrbi za pravilno in hitro opravljanje poslov v tajništvu, stenografskem uradu in računovodstvu kakor tudi za varnost senata. Skrbi, da delo v odborih ne zastaja in se ne prekinja. Postavlja in odpušča vse začasno osebje senata.

§ 15.

Če je predsednik zadržan, ga nadomešča eden podpredsednikov. Tisti, ki predseduje, se ne sme udeleževati debat in ne glasovati.

§ 16.

Dolžnost tajnikov senata je, da opravljajo prozivane senatorjev; da čitajo v senatu predloge in vse drugo; da zapisujejo sklepe senata, način in uspeh glasovanja in da sestavljajo sejne zapisnike. Eden izmed tajnikov, ki ga določi predsednik, nadzira izvrševanje vsega pisarniškega poslovanja senata. Če bi bili tajniki iz kakršnegakoli vzroka zadržani izvrševati svojo dolžnost, jih začasno nadomeščajo senatorji, ki jih določi predsednik senata.

III. POGLAVJE.

Odbori.

§ 17.

Za proučevanje predlogov in drugih predmetov v senatu izvoli senat poedine odbore. Ti odbori so stalni

ali posebni. Stalni odbori so: 1. verifikacijski odbor; 2. administrativni odbor; 3. imunitetni odbor; 4. odbor za prošnje in pritožbe in 5. finančni odbor.

Posebni odbori se volijo za proučevanje zakonskih predlogov, ki jih vložijo vlada ali jih vložijo senatorji, kakor tudi za proučevanje drugih predmetov, o katerih senat sklene, da je potrebno odkazati jih posebnemu odboru.

Stalni odbori trajajo ves čas do prihodnjih volitev za senat, razen finančnega odbora, ki se voli za vsako redno zasedanje. Posebni odbori trajajo, dokler ne dovrše posla.

§ 18.

Vsi odbori se volijo po listah po sorazmernem sistemu in s tajnim glasovanjem. Kandidatno listo sme vložiti najmanj pet senatorjev.

Če se vložijo samo ena lista, se vrši volitev z vzklikom.

§ 19.

Finančni odbor ima 15 članov. Ostali odbori imajo po 11 članov.

§ 20.

Vsak odbor si z večino glasov izvoli predsednika, podpredsednika in tajnika in vodi kratek zapisnik o svojem poslovanju.

Vabila na odborske seje se objavljajo senatorjem na kraju, posebej za to določenem v poslopiju senata; morajo pa se osebno vročiti vsakemu senatorju z označbo dnevnega reda, če ob koncu poslednje seje ni bil določen dan prihodnje seje odbora.

V zapisnik vsake seje se zapisujejo imena navzočih članov, pismeno vročeni predlogi in sklepi odbora. Predsednika odbora nadomešča, če bi bil zadržan, podpredsednik, če pa je zadržan tudi ta, po letih najstarejši odbornik.

Senat določi brez diskusije rok, do katerega mora odbor podati poročilo. Če tega odbor ne izpolni ali če mu senat roka ne podaljša, sme izvoliti senat nov odbor.

Odbor je sklepčen, če je navzoča tretjina članov. Sklepi so polnoveljavni, če glasuje zanje večina prisotnih članov; če pa so glasovi enaki, se smatra predlog, o katerem se je glasovalo, za sprejetega.

Na izpraznjeno mesto odborskega člana stopi prihodnji na listi.

§ 21.

Ko se pretres dovrši, izvoli odbor enega ali več poročevalcev, ki čitajo v senatu poročilo in zagovarjajo poročilo in predlog odbora pred njim.

Če se razdeli odbor na večino in manjšino, ima ta in ona stran posebej svojega poročevalca.

Vsako ločeno mnenje bodisi o načelu bodisi pri posrednih členih predloga, o katerem se sklepa v odboru, je predati pismeno odboru, ki ga obenem z večinskim poročilom predloži senatu, kjer ga sme zastopati član odbora, ki je oddal ločeno mnenje.

Svoje poročilo mora odbor izdelati in predati predsedniku senata najkasneje v petih dneh potem, ko se je dovršil pretres v odboru.

§ 22.

Odborskim sejam sme prisostvovati vsak senator.

Razen članov odbora smejo v odborskih sejah govoriti samo člani vlade in vladni poverjeniki.

§ 23.

Odbori smejo občeovati neposredno z ministri po svojih predsednikih ali pa po članih, ki jih določijo za to.

§ 24.

Odbori se sestajajo v poslopiju senata v posebnih, zanje določenih prostorih. Toda odbori smejo, če bi zahteval njih posel, imeti svoje seje tudi v ministrstvih.

§ 25.

Senat sme skleniti za poedine odbore, naj nadaljuje svoje delo tudi v onem času, ko sam ni zbran.

IV. POGlavJE.

Seje.

§ 26.

Čim se izvoli predsedništvo senata, obvesti predsednik senata o tem predsednika ministrskega sveta. Predsednik ministrskega sveta obvesti potem predsednika senata, katerega dne otvori kralj seje senata osebno s prestolnim govorom ali pa po ministrskem svetu s poslanico ali z ukazom.

Če otvarja zasedanje kralj s prestolnim govorom, zasedata senat in narodna skupščina skupno (člen 32. ustave).

§ 27.

Seje senata otvarja predsednik. Vodi pretres, skrbi, da se točno izpolnjujejo določila tega poslovnika in da se ves čas v seji ohrani popoln red.

§ 28.

Senat in narodna skupščina sklepata v skupnem zasedanju samo v onih primerih, za katere je to izrečno določeno.

Skupnemu zasedanju predsedujeta predsednika senata in narodne skupščine izmenoma (člen 73. ustave).

§ 29.

Seje senata so javne. Toda smejo se pretvoriti v tajne, če to zahteva predsednik senata, vlada ali 10 senatorjev. O takem predlogu se glasuje brez pretresa.

Če je zahteval tajnost predsednik senata ali jo je zahtevalo 10 senatorjev, sme senat sklepati o tem; ali ostane seja tajna ali ne.

Predmeti, o katerih se posvetuje senat na tajnem sestanku, se pretresajo, če treba, tajno tudi v odborih in se ne sme o njih nikomur nič praviti, razen senatorjem.

Če se dokaže senatorju, da ni čuval tajnosti, sme izključiti senat takega senatorja iz sej do najvišjega števila sej po § 98. poslovnika. Izjave ali predlogi vlade na tajnih sestankih se smejo predajati javnosti samo s privolitvijo vlade.

§ 30.

Razen na javne in tajne seje, se sme sestajati senat tudi na konference na predlog predsednika senata, vlade ali 10 senatorjev.

Pri konferencah smejo biti navzoči samo senatorji in ministri.

§ 31.

Na predsednikov predlog in po zaslišanju vlade določa dnevni red za vsako prihodnjo sejo sam ob koncu seje brez pretresa. Ta dnevni red se razglasa s posebnimi objavami v dvorani in v poslopiju senata.

Oni predmeti, o katerih se pretres ni mogel izvršiti v eni seji, se postavljajo na prvo mesto na dnevni red prihodnje seje.

Če se dnevni red ni mogel izvršiti zaradi nezadostnega števila navzočih senatorjev, objavi predsednik, da velja za dnevni red novi seji nadaljevanje starega dnevnega reda z dodatkom onih točk, ki jih je treba po tem poslovniku samem postaviti na dnevni red ali glede katerih je senat sam sklenil prej, da jih je tega dne postaviti na dnevni red. Če naj bi bila nova seja na dan, določen v poslovniku za interpelacije, se ne sme v tej seji nič reševati, razen interpelacij po § 71. tega poslovnika. Če pa ni interpelacij ali če so izčrpane, je preiti na stari dnevni red.

§ 32.

Zapisnik senata pišejo po vrsti tajniki, ki jih določi predsednik; ti zapisniki se čitajo ob začetku vsake seje senata.

V zapisnike se vpisujejo: 1. vladna in predsednikova naznanila; 2. predmeti, o katerih je sklepal senat in njegovi sklepi o njih z načinom glasovanja in s številom glasov za in zoper pri poimenskem glasovanju in 3. predmeti, o katerih sklene senat, da jih je vpisati v zapisnik. Senatorski govori se ne vpisujejo v zapisnik; vedno pa se označujejo imena govornikov za in zoper.

§ 33.

O tem, ali naj se na predlog senatorja v zapisniku kaj popravi, česar tajnik ne sprejme, odloča senat.

§ 34.

Preden preide senat na dnevni red, mu predsednik priobči vse, kar se njega tiče.

§ 35.

V senatu imajo pravico govoriti samo senatorji, ministri in vladni poverjeniki, določeni za to s kraljevim ukazom (člen 70. ustave).

§ 36.

Nihče ne sme govoriti v senatu, dokler ni zahteval in dobil besede od predsednika.

§ 37.

Predsednik daje besedo po vrsti prijavi, razen če ni s tem poslovnikom določeno drugače. Ministrom in vladnim poverjenikom se daje beseda, kadarkoli jo zahtevajo. Odborski poročevalci smejo govoriti po večkrat in preko vrste, ako to zahteva potreba pretresa. Presoja o tem gre predsedniku. Onemu senatorju, ki hoče govoriti o kršitvi poslovnika ali dnevnega reda, ki jo je opazil, se da beseda, čim jo zahteva. Njegov govor sme trajati najdalj pet minut in o tej stvari ne sme govoriti noben drugi senator.

Če vztraja govornik tudi še po predsednikovem pojasnili pri svoji trditvi, da se je kršil poslovnik ali

dnevni red, pozove predsednik takoj senat, da brez pretresa odloči o tem vprašanju. Če opazi predsednik, da se pogosto pojavljajo vprašanja o kršitvi poslovnika ali dnevnega reda zato, da bi se delo oviralo ali zavlačevalo, sme predlagati senatu, da se taka vprašanja v tej seji ne smejo več podajati. Senat odloči o tem brez pretresa.

§ 38.

Senatorji se prijavljajo za besede čim se pretres otvori.

Pri onih predmetih, ki so bili odkazani odboru, se smejo podajati prijave, čim se odborsko poročilo predloži senatu. Podajati se smejo osebno, ustno ali pismeno, ali po drugem senatorju. Vsak senator mora izjaviti, ali bo govoril za predlog ali zoper njega, kakor tudi to, ali bo govoril v imenu skupine ali osebno v svojem imenu.

Vsak prijavljeni govornik sme odstopiti svoje mesto drugemu prijavljenemu govorniku.

§ 39.

Razen ministrov, vladnih poverjenikov in odborskih poročevalcev ne sme o enem in istem predmetu nihče govoriti več nego enkrat, razen če mu to senat posebej dovoli.

Pretres o načelu kakor tudi pretres o poedinostih, po poglavjih (oddelkih), se smatrata za predmeta zase.

§ 40.

Ko se pretres prične, dá predsednik prvo besedo prvemu prijavljenemu govorniku za, potem pa enemu govorniku zoper, če je priglasen. Predsednik mora paziti na to, da vedno po enem govorniku zoper dá besedo enemu govorniku za.

§ 41.

Če zahteva senator besedo zato, da popravi svojo navedbo, ki je bila pogrešno izražena in je dala povod nesporazumu ali izzvala potrebo osebne obrambe, se mu dá beseda takoj, ko dokonča svoj govor oni, ki je izzval ta popravek. Toda v tem primeru ne sme govornik govoriti dalj nego pet minut in sme poleg osebne obrambe popravljati samo pogrešno navedene činjenice iz svojega govora.

Če predsednik spozna, da dotičnega senatorja ni izzval ta govornik, ne dá zahtevane besede. Če senator s predsednikovo odločbo ni zadovoljen, odloči stvar senat brez pretresa.

Če je več govornikov izzvanih za osebno obrambo ali za pojasnilo, jim daje predsednik besedo po vrsti, kakor se prijavljajo.

S tem paragrafom se ne smejo koristiti senatorji, ki so govornika s prekinjanjem izzvali, da o njih govori.

Ministri in vladni poverjeniki smejo govoriti tudi s svojega mesta, senatorji pa morajo govoriti z govornice, razen kadar govorijo o poslovniku ali v osebni stvari ali če podajajo kratka vprašanja, ko smejo govoriti tudi s svojega mesta.

§ 42.

V načelnem pretresu smejo govoriti senatorjev, ki govorijo v imenu skupine, trajati najdalj poldruge uro, govori ostalih senatorjev pa najdalj eno uro. V posebnem pretresu po poglavjih (oddelkih) smejo govoriti senatorjev, ki govorijo v imenu skupine, trajati najdalj eno uro, govori ostalih senatorjev pa najdalj pol ure.

V imenu ene in iste skupine smeta govoriti največ dva senatorja.

S skupino je razumeti organizirani in predsedništvu prijavljeni senatorski klub.

§ 43.

V načelnem pretresu sklene potem, ko so govorili vsi senatorji, ki so imeli govoriti v imenu ene ali druge skupine, senat brez diskusije, koliko se je pustiti za govore drugih senatorjev. V posebnem pretresu sme senat, ko sta o poedinah poglavjih od vsake skupine govorila po dva prijavljena govornika, skleniti na predlog 10 senatorjev, da se pretres zaključi.

§ 44.

Ministri, vladni poverjeniki in odborski poročevalci smejo govoriti tudi po zaključenem pretresu, toda samo enkrat.

§ 45.

Govornik sme govoriti samo o vprašanju, ki je na dnevnem redu. V pretres ne sme potezati privatnega življenja nobene osebnosti. Prepovedano je čitati govore. Istotako je prepovedano čitati uradne ali druge listine, ki niso ali kolikor niso v zvezi s predmetom, o katerem se pretresa.

Spor o tem rešuje predsednik.

§ 46.

Razen predsednika ne sme nihče drugi prekiniti govornika niti ga opominjati na red.

Prekinjati govornika in vsaka druga manifestacija, ki ovira svobodo govora, se prepoveduje.

§ 47.

Seje senata zaključuje predsednik z njegovo prireditvijo, ko objavi dnevni red prihodnje seje. Dan in uro prihodnje seje odredi predsednik ob koncu seje ali po pismeni poti.

V. POGLAVJE.

Poslovni red v seji.

§ 48.

Vsaka seja senata se prične s čitanjem zapisnika o prejšnji seji. Če na predsednikovo vprašanje, ali ima kdo kaj pripomniti k zapisniku, nihče ničesar ne pripomni, objavi predsednik, da je zapisnik odobren. Če kdo kaj pripomni k zapisniku, se postopa po § 33, tega poslovnika.

§ 49.

Preden preide senat na dnevni red, mu predsedništvo in vlada podajata priobčila. Nalo podajajo senatorji kratka vprašanja predsedništvu, če so jih predali prej predsedništvu pismeno. Potem odgovarjajo ministri na kratka vprašanja, s katerimi se senatorji obračajo do njih.

Na kratka vprašanja se dajo odgovori v vsaki seji, razen na dan, ki je določen za interpelacije. Vse, kar se tiče kratkih vprašanj, sme trajati skupaj največ eno uro.

Potem se preide na dnevni red.

§ 50.

Vlada sme podajati svoja priobčila v seji vsak čas.

VI. POGLAVJE.

Podajanje in pretres zakonskih predlogov in resolucij.

§ 51.

Zakonske predloge smejo podajati senatu po kraljevem pooblastilu poedini ministri, kakor tudi vsak senator, ki njegov predlog pismeno podpre vsaj ena petina članov senata (člen 63. ustave).

§ 52.

Kraljevi ukaz, ki pooblašča ministre, da podajo zakonski predlog, se vroči obenem z zakonskim predlogom predsedniku senata.

§ 53.

Cim dobi predsedništvo vladni zakonski predlog, mora o tem obvestiti senat, ki pošlje predlog onemu stalnemu odboru, v čigar stroko spada. Na predlog vlade ali 5 senatorjev sme senat skleniti, da se izvoli za proučevanje kakega zakonskega predloga poseben odbor. V tem drugem primeru je postaviti izvolitev tega odbora na dnevni red prihodnje seje. Obenem odredi predsednik, da se vladni predlog natisne in razdeli med senatorje.

§ 54.

Ko je poročilo odbora izdelano, obvesti predsednik o tem senat in odredi, da se poročilo z odborskimi predlogom vred natisne in razdeli med senatorje.

Senat določi dan, ko naj se otvori pretres. Pretres se sme otvoriti šele potem, ko mine pet dni, odkar je bilo natisnjeno odborsko poročilo razdeljeno.

§ 55.

Ko pride predlog na dnevni red, se o njem najprej otvori načelni pretres. Po izvršenem načelnem pretresu se glasuje, ali se predlog sprejme v načelu ali ne.

Če se predlog v načelu sprejme, preide senat na pretresanje poedinah oddelkov (poglavij) zakona. Glasuje se po paragrafi.

Ko se dovrši pretres in sprejem poslednjega oddelka (poglavja), se glasuje drugič in dokončno o predlogu v celoti (člen 72. ustave).

§ 56.

Senat sme, preden prestopi na končno glasovanje, s prostim glasovanjem, brez pretresa, odkazati predlog odboru, da pregleda in popravi redakcijo kakor tudi zato, da se spravi v soglasje njegove izpremenjene in dopolnjene odredbe. Tako popravljeni predlog se razdeli natisnjen med senatorje pred glasovanjem o predlogu v celoti. O njem ne sme biti več nobene diskusije.

§ 57.

Vsi predlogi o izpremembah in dopolnitvah (amendmenti) se morajo po predsedništvu odkazati pristojnemu odboru, ko se je poročilo odbora razdelilo med senatorje, pa do začetka načelnega pretresa. Odbor se mora sestati, da o njih sklepa. O onih amendentih, ki jih odbor ne sprejme popolnoma, poda odbor poročilo. Če senat ne sklene drugače, se o vseh amendentih, ki jih odbor ne sprejme popolnoma, glasuje po glasovanju o predlogu odbora, če bi bil ta odklonjen. Če sprejme odbor amendent popolnoma, se s tem

amendementom nadomesti dotični člen v odborskem predlogu. Tik do pričetka glasovanja se sme amende-ment umekniti. O vseh amendementih in odborskem predlogu se vodi skupen pretres.

§ 58.

Med posebnim pretresom smeta amendemente predlagati samo vlada in odbor. O vladnem predlogu se glasuje prej ko o odborskem. Če senat ne sklene drugače, se o vseh amendementih, predloženih med posebnim pretresom, sklepa šele v prihodnji seji.

§ 59.

Predhodna vprašanja: da se sklepanje o dotičnem členu odgodi, dokler se ne rešijo drugi členi, ali da se razdeli na več točk ali da se vrne odboru zaradi vno-vične redakcije, in druga predhodna vprašanja se smejo podajati, dokler se dotični člen ne dá na glasovanje. O njih se glasuje brez diskusije pred vsem drugim.

§ 60.

Če je bil ob glasovanju člen razdeljen na več točk, se potem, ko se je glasovalo o vseh točkah, posebej glasuje o celotnem členu skupaj. Na glasovanje se dá dotični člen s sprejetimi točkami.

§ 61.

Zakonski predlogi, ki jih vložijo senatorji, se predajo predsedniku pismeno.

Predlog mora biti sestavljen v obliki, v kateri se izda zakon. S senatorskimi predlogi je ravnati povsem tako, kakor s predlogi vlade. Če pa odbor spozna, da je treba senatorski predlog v načelu zavrniti, se reši to predhodno vprašanje v senatu brez pretresa po zaslišanju odborskega poročevalca in prvega podpisanega predlagalca.

§ 62.

Ko se vloži zakonski predlog ali kakršenkoli drug predlog, se sme zahtevati, da se proglasi ta projektni predlog za nujnega. Nujnost sme predlagati kraljevska vlada ali prvi podpisani vlagalec predloga, vsak za svoj predlog. Zahteva, naj se proglasi predlog za nujnega, se mora podati pismeno.

§ 63.

O zahtevani nujnosti sklepa senat takoj, čim mu priobči predsedništvo to zahtevo. Dolžan je, zaslišati predhodno onega, ki zahteva nujnost. Če se zahteva nujnost za senatorski predlog, ima vlada pravico, da se o tem zasliši. Če se zahtevana nujnost sprejme, pošlje senat predlog takoj pristojnemu odboru, ki ga vzame v pretres pred vsemi drugimi predmeti. Če je treba izbrati poseben odbor, se ta izvoli še pri isti seji. Odboru pa odredi senat rok, v katerem mora izdelati svoje poročilo. Če odbor v določenem roku poročila ne poda in mu senat roka ne podaljša, se sme vzeti predlog v senatu v pretres tudi brez odborskega poročila.

§ 64.

Čim pride poročilo iz odbora, obvesti predsednik o tem senat, ki lahko odloči, da se začne pretres že drugi dan tudi brez natisnjene odborskega poročila.

V pretresu zakonskega predloga, ki je proglašen za nujnega, sme govoriti za skupine samo po en govornik za in po eden zoper.

§ 65.

Nujnost se sme predlagati tudi za predlog, ki je odboru že odkazan. Če senat nujnost sprejme, se določi odboru rok, v katerem mora svoje poročilo izdelati. Ko pride predlog iz odbora, se uporablja nanj § 64. poslovnika.

§ 66.

Zakonski predlog, ki ga senat usvoji, se pošlje narodni skupščini v poslovanje.

Če se usvoji zakonski predlog v celoti po senatu in po narodni skupščini, se smatra, da je narodno predstavništvo predlog sprejelo. Če se napravijo po narodni skupščini izpremembe ali dopolnitve, se vrne zakonski predlog senatu v sklepanje. Če senat te izpremembe in dopolnitve sprejme, se smatra, da je narodno predstavništvo predlog sprejelo. Če se senat in narodna skupščina ne zedinita o sprejetju zakonskega predloga v celoti ali v poedinostih, se smatra, da je predlog odbit, in se o njem v istem zasedanju iznova ne more več sklepati. Če se ponovi ta primer tudi v prihodnjem zasedanju, odloči kralj o tem zakonskem predlogu (člen 64. ustave).

§ 67.

Ko izide proračun iz finančnega odbora, se mora postaviti za vsako sejo, razen onih, ki so določene za interpelacije, na prvo mesto na dnevni red. Izjema od tega se sme napraviti samo nujnim predlogom v prid.

Predlog zakona o državnem proračunu in o finančnem zakonu se pretresa, potem ko se je v načelu sprejel, v poedinosti po razdelkih. Glasuje pa se po partijah. Pretres in dokončno sprejetje predloga zakona o državnem proračunu in o finančnem zakonu se mora razporediti časovno tako, da ju more narodno predstavništvo dokončno usvojiti do konca meseca marca.

§ 68.

Če predloži vlada senatu sklenjene mednarodne pogodbe v odobritev, ne glasuje senat o poedinih pogodbenih členih, niti ne more sklepati o izpremembah in dopolnitvah. Če se napravijo med posebnim pretresom glede kakšne pogodbene določbe pripombe, se sme glede te določbe zahtevati, naj se predlog odboru vrne. Če senat tak predlog usvoji, poda odbor, preden se končno glasuje, senatu poročilo o vseh določbah, ki so se mu tako odkazale. Poročilo sme zahtevati: naj se pogodba sprejme ali naj se odloži ali naj se zavrne.

Poročilo je natisniti in razdeliti med senatorje. Senat sme nadaljevati pretres in dokončno sklepati, ko preteče 24 ur, odkar je bilo to poročilo razdeljeno.

Če sklene senat, da se pogodba odloži, se izrazi to s temi-le besedami:

»Senat je odložil odločbo o njemu predloženi pogodbi, v tem pa opozarja vlado na te-le določbe.«

(Tu je navesti od besede do besede besedilo teh določb.)

§ 69.

Predloge resolucij smejo podajati vlada ali senatorji. Tak predlog je odkazati posebnemu odboru, če senat sporazumno z vlado ne sklene drugače. O resolucijah se ne vodi načelen pretres, ampak se o njih sklepa kakor o eni celoti.

§ 70.

Če predlagajo senatorji izpremembo ustave, se rešujejo ti predlogi tako, kakor je določeno v ustavi, (člen 115. ustave).

VII. POGLAVJE.

Vprašanja in interpelacije.

§ 71.

Senatorji imajo pravico naslavljati na ministre kratka vprašanja (člen 68. ustave). Vprašanja se postavljajo pisмено po predsedniku senata. Minister odgovarja nanje pisмено po isti poti, če ni vprašalec izrečno izjavil želje, da bi mu odgovoril ustno. Ustni odgovori se dajo ob pričetku seje pred prehodom na dnevni red. Ministri so dolžni odgovoriti nanje v istem zasedanju (člen 68. ustave).

Ko je odgovoril minister, sme govoriti vprašalec največ enkrat zaradi pojasnila in da ob kratkem izjavi, ali je zadovoljen z odgovorom ali ne.

Ta odgovor ne sme dalj trajati kot pet minut.

§ 72.

Vsak senator ima pravico naslavljati na ministre interpelacije (člen 68. ustave).

Interpelacije se vlagajo pisмено pri predsedniku senata, ki jih priobči takoj dotičnemu ministru, senatu pa poroča o njih na prvem sestanku, ko poda tudi vsa ostala priobčila. Vsaka interpelacija se mora natisniti in razdeliti med senatorje najkasneje tri dni pred pretresom.

Ministri so dolžni odgovoriti na interpelacije v istem zasedanju (člen 68. ustave).

§ 73.

Če zahteva vlagalec za svojo interpelacijo prednost pred interpelacijami, ki so se vložile poprej, obvesti predsednik senata, ki odloči o tem brez pretresa. Vlada ima pravico, da se o tem zaslisi, preden se sklepa.

§ 74.

Za pretres interpelacij se določi poseben dan v tednu. Če senat ne sklene drugače, je ta dan četrtek. Ko se konča proračun, sme odrediti senat, če treba, še en dan v tednu za pretres interpelacij. Pri sejah, ki so določene za pretres interpelacij, se prične ta pretres takoj po prehodu na dnevni red.

V pretres se vzemo interpelacije, vložene do konca prejšnjega tedna, in to najprej one, ki jim je senat dal prednost, potem pa ostale po vrsti, kakor so bile priobčene senatu. Interpelacija se sme odstaviti z dnevnega reda samo na zahtevo dotičnega ministra in interpelanta, če senat tako sklene. O tem se sklepa brez pretresa, potem ko sta o tem govorila dotični minister in interpelant. Istočasno se mora določiti druga seja, ko naj pride določena interpelacija na dnevni red, in sicer pred vsemi drugimi interpelacijami. Pretres o interpelaciji se vodi glede trajanja in števila govornikov kot specialni pretres zakonskega predloga, toda se dovrši glede na odredbe tega člena.

Interpelant, če jih je pa več, eden izmed njih sme povzeti besedo pred govorom ministra, da utemelji svojo

interpelacijo, ima pa pravico govoriti tudi še po ministrovem odgovoru.

Seja senata se ne sme zaključiti, preden se ne dokonča pretres pričete interpelacije.

Če je podpisal interpelacijo senator, ki je zadržan prisostvovati seji na dan pretresa te interpelacije, sme odrediti 24 ur pred pretresom po predsedništvu senata svojega namestnika; drugače se odstavi interpelacija z dnevnega reda.

Če minister ne pride onega dne, ko je treba odgovoriti na interpelacijo, se postavi interpelacija na prvo mesto na dnevni red vsake prihodnje seje za interpelacije.

§ 75.

Odločba senata, s katero se dokonča pretres o interpelaciji in preide na dnevni red, sme biti prosta ali obrazložena.

Če se predlaga prost prehod na dnevni red in minister na to pristane, se dá prosti prehod na dnevni red na glasovanje pred vsemi onimi, ki so obrazloženi.

Če se ne predlaga prehod na dnevni red, se preide brez glasovanja na ostale interpelacije, ki so na vrsti.

§ 76.

Vlada ima pravico izjaviti, katere predlagane prehode na dnevni red sprejema kot zadosten izraz zaupanja senata vanjo. V tem primeru se glasuje o tem predlogu pred vsemi ostalimi.

§ 77.

Če se zavrne predlagani prost prehod na dnevni red, preide senat na glasovanje o obrazloženih predlogih po vrsti predlogov, postavljenih na dnevni red.

§ 78.

Interpelant sme umekniti svojo interpelacijo, dokler niso dani na glasovanje prehodi na dnevni red, ki so se predlagali ob tej interpelaciji senatu.

VIII. POGLAVJE.

Prošnje in pritožbe.

§ 79.

Prošnje in pritožbe, poslane senatu po predsedniku, morajo biti predane pisмено in opremljene s podpismi vseh prosilcev; podpisi morajo biti potrjeni po občinskem ali državnem oblastvu, drugače jih senat ne preizkuša niti o njih ukrepa.

Tega potrdila oblastvo ne sme odkloniti. Za potrdilo se ne plačuje nobena taksa. Istotako se ne jemljejo v postopanje prošnje in pritožbe, ki so napisane nedostojno.

Senat tudi onih prošnji in pritožbi ne jemlje v pretres in sklepanje, s katerimi se zahtevajo ali povzročajo izdatki iz državne blagajne, če jih ni poprej vlada podprla ali usvojila; o tem mora odbor vselej podati izjavo v svojem poročilu senatu. Take prošnje, o katerih je odbor mnenja, da jih velja usvojiti, pošlje s svojim formuliranim predlogom finančnemu odboru za mnenje. Dokler ne odda finančni odbor svojega mnenja o teh predlogih, se ne morejo predložiti senatu v sklepanje.

§ 80.

Vse prošnje in pritožbe se odkazujejo takoj odboru za prošnje in pritožbe, ki jih vpisuje po vrsti, kakor

so dospele senatu, v poseben zapisnik, v katerem se zapiše prošilčevo ali pritožilčevo ime, njega priimek, poklic in stanovanjsko kakor tudi kratka vsebina predmeta, katerega se dotična prošnja ali pritožba tiče. Ta zapisnik sme vsak senator vpogledati.

§ 81.

One prošnje in pritožbe, ki se nanašajo na kak zakonski predlog ali sicer na predmet, ki se v senatu že pretresa in ki je poverjen posebnemu odboru, pošlje predsednik odbora za prošnje in pritožbe temu poslednjemu odboru.

Predsednik odbora za prošnje in pritožbe kakor tudi predsednik vsakega drugega odbora, ki se mu je izvestna prošnja ali pritožba poslala, mora dati na vpogled vsakemu senatorju prošnjo, ki bi jo ta zahteval.

§ 82.

One prošnje in pritožbe, ki jih odbor za prošnje in pritožbe ne pošlje drugemu odboru, je razdeliti na tri skupine:

1. prošnje in pritožbe, o katerih spozna, da jih je treba poslati enemu izmed ministrov;

2. prošnje in pritožbe, ki jih namerja predložiti senatu, neglede na to, ali jih je že odkazal pristojnemu ministru ali ne;

3. pritožbe in prošnje, o katerih misli, da jih ni vredno predlagati senatu;

Senat ne more sklepati niti o eni prošnji ali pritožbi glede njenega predmeta samega, če spada v področje poedinih ministrov, pa ni bila pri njih; take prošnje in pritožbe pošilja odbor pristojnemu ministru.

Odbor mora objavljati z mesečnimi priobčili, ki se morajo natisniti, v senatu svoje odločbe o prošnjah in pritožbah, ki jih senatu ni predložil v sklepanje, kakor tudi poročila o onih, ki jih je odkazal odboru ali ministrom, in o onih, ki jih ni vzel v sklepanje. Odbor mora tudi senatorju vročiti svojo odločbo glede one prošnje ali pritožbe, za katero ta to zahteva.

§ 83.

Po onih prošnjah in pritožbah, o katerih spozna, da jih je treba predložiti senatu, poda odbor poročilo kakor za zakonske predloge obenem s formuliranim besedilom. To besedilo sme biti redigirano kot zakonski predlog za kraljevo potrditev in sme biti redigirano kot resolucija, s katero pošilja senat izvestno prošnjo ali pritožbo pristojnemu ministru na vpogled in v rešitev.

§ 84.

Vsak senator ima pravico zahtevati v mesecu dni, odkar se je natisnila odborska odločba o izvestni prošnji ali pritožbi, naj se predloži poročilo o njej seji senata, najsi je odborska odločba o njej kakršnakoli. Tej zahtevi je vedno ugoditi.

Ko ta rok meseca dni mine, postane odborska odločba, da se ne predloži izvestna prošnja ali pritožba senatu, dokončna.

§ 85.

Po prošnjah in pritožbah, o katerih je sklenil odbor, da se predlože senatu, se prečita odborsko poročilo in odloči senat o njih, ko se zasliši pristojni minister. O onih pritožbah in prošnjah pa, ki se predlože senatu na

posebno senatorjevo zahtevo, se zasliši najprej senator, ki je to zahteval, nato odborski poročevalec in pristojni minister, in nato sklepa senat o njih.

Kakor v prvem tako v drugem primeru se sme otvoriti pretres na zahtevo 10 senatorjev. Odločbe senata o poedinih prošnjah se sklepajo na isti način, kakor ostali zakonski predlogi.

§ 86.

Tako v prvem kakor v drugem primeru sme zahtevati pristojni minister, da se mu pusti izvesten rok, da predloži senatu svoje mnenje o dotični prošnji ali pritožbi. Ta rok ne sme biti daljši od meseca dni.

§ 87.

Oni posebni odbori, ki se jim pošiljajo poedine prošnje in pritožbe, omenjajo te v svojem poročilu senatu.

§ 88.

Če ne sklene drugače, določi senat za reševanje pritožb in prošenj eno soboto v mesecu. Na teh sestankih sklepa senat samo o onih prošnjah in pritožbah, o katerih se je poročilo natisnilo in med senatorje razdelilo vsaj 24 ur prej.

IX. POGLAVJE.

Glasovanje.

§ 89.

V senatu se glasuje sede in vstajaje, javno, imenoma ali tajno.

§ 90.

Senat sklepa polnoveljavno, če je v njegovi seji prisotna ena tretjina skupnega števila senatorjev (člen 71. ustave).

Glasovati se sme samo osebno.

Za polnoveljavne sklepe je potrebna večina glasov prisotnih članov. Če je pri glasovanju o kakem predlogu enako glasov, se smatra predlog, o katerem se je glasovalo, za sprejetega (člen 71. ustave). Za sklepanje o zakonskih predlogih, ki izhajajo iz senata glede izpremembe ustave, je potrebna večina treh petin skupnega števila senatorjev (člen 115. ustave).

§ 91.

Če zapazi predsednik, ko se glasuje sede in vstajaje, da ni navzočih zadostno število senatorjev za sklepanje, odredi, naj se senatorji prozovejo ali preštejejo. Na zahtevo enega senatorja, podprtega po 10 tovariših, se mora vršiti prozivanje, preden se glasuje, če naj se glasuje o predmetu sede in vstajaje. Tako prozivanje se sme zahtevati samo enkrat v eni seji.

Senatorji, ki so navzočni, ko se sproži vprašanje o kvorumu, ne smejo oditi iz dvorane, dokler se ne vrši prozivanje, odnosno štetje in glasovanje. Če pa vendarle odidejo, se smatra, da so navzočni in da so glasovali zoper. Navzočnost senatorjev ugotavlja predsednik.

§ 92.

Predsednik takoj proglasi izid glasovanja senata.

§ 93.

Sede in vstajaje se glasuje vselej, kadar ni s tem poslovnikom določen drugačen način glasovanja.

O izidu glasovanja s sedenjem in vstajanjem odloča predsednik. Če je po njegovem mnenju izid dvomen, se glasuje iznova. Če je tudi drugič po njegovem mnenju izid dvomen, se glasuje po imenih.

§ 94.

Sede in vstajaje se glasuje tako-le: predsednik pozove, naj vstanejo vsi oni, ki glasujejo zoper predlog.

§ 95.

Po imenih se glasuje ustno. Po imenih se glasuje: 1. kadar se glasuje o zakonskem predlogu v načelu ali končno v celoti; 2. če dá glasovanje s sedenjem in vstajanjem dvomen izid tudi po drugem poizkusu.

Pri glasovanju po imenih prozivi eden izmed tajnikov senatorje po imenih, ti pa glasujejo z besedo: »za« ali: »zoper«. Po dovršenem prozivu se pozovejo še enkrat oni senatorji, ki se niso odzvali prvič; šele potem objavi predsednik, da je glasovanje zaključeno.

§ 96.

Tajno se glasuje pri volitvah predsedništva in poslovnih odborov senata.

To glasovanje se vrši po listkih, ki se devljejo v odprti zavitek, nalašč pripravljen za to.

Vsi listki, s katerimi se glasuje, morajo biti iste velikosti, iste barve in iste oblike.

Senatorji spuščajo drug za drugim na proziv tajnikov svoje listke v skrinjico, ki stoji na mizi predsedništva. Te glasove štejejo trije senatorji, določeni z žrebom, vpričo predsedništva in senata.

X. POGlavJE.

Disciplinske kazni.

§ 97.

Senatu gre izključna pravica, da v svoji seji vzdržuje red po svojem predsedniku.

§ 98.

Disciplinske kazni, s katerimi se smejo kaznovati senatorji, so te-le:

1. opomin na red;
2. zapisan opomin na red;
3. odvzem besede;
4. začasna izključitev iz sej senata.

Senator sme biti po teži prestopka izključen do 30 sej.

Prve tri kazni izreka predsednik, tako tudi četrto do največ treh sej. Daljše izključitve sklene senat brez pretresa na predlog predsednikov ali 5 članov senata.

§ 99.

Z opominom na red se kaznuje vsak senator, ki z govorom ali drugače z vedenjem v senatu krši red in predpise tega poslovnika.

§ 100.

Z zapisanim opominom na red, ki se zabeleži v zapisnik senata, se kaznuje vsak senator, ki je bil v isti seji že prej opominjan na red.

Ali se drugi opomin izreče kot prosti ali kot zapisani opomin, je zavisno od preudarka samega predsednika.

§ 101.

Z odvzemom besede se kaznuje:

1. vsak senator, ki bi s svojim govorom prekršil red in je bil že prej v isti seji kaznovan z zapisanim opominom na red;

2. vsak senator, ki med svojim govorom že dvakrat ni hotel slušati predsednika.

§ 102.

S kaznijo izključitve se kaznuje senator, ki osebno žali kralja, prestolonaslednika, člane kraljevskega doma, ki žali ali kleveta senatorje in ministre ali se vede nedostojno proti senatu ali se ne pokorava opominom predsednika, zlasti glede izvršitve kazni. Z isto kaznijo se kaznuje tudi senator, ki dela nered in ovira delo v njej.

§ 103.

Senator, ki se kaznuje z začasno izključitvijo iz sej senata, mora takoj oditi iz dvorane senata.

Če bi se protivil, odredi predsednik, da se kaznovani poslanec siloma odpravi iz dvorane. Če je treba, predsednik začasno prekine sejo.

§ 104.

Senator, zoper katerega se predlaga kazen začasne izključitve iz sej senata, ima pravico govoriti v svojo obrambo, in sicer najdalj pet minut.

Pri tej priliki ni drugega pretresa.

Če se predlaga izključitev več senatorjev za skupen prestop, ima pravico govoriti v obrambo samo eden izmed njih v imenu vseh, toda njegov govor sme trajati največ 15 minut.

§ 105.

Če se senatorju odvzame beseda ali če se izključi iz sej senata, se te kazni vselej zapišeta v zapisnik senata. Kdor se kaznuje z izključitvijo, izgubi tudi dnevnic za čas, dokler je izključen.

§ 106.

Če postane seja burna, opozori najprej predsednik senatorje, da prekine sejo, če se ne povrne mir. Če to opozorilo ne pomiri senatorjev toliko, da je moči govor senatorjev dobro čuti in poslušati, prekine predsednik sejo za nekaj časa. Ko mine ta čas, se seja zopet otvori.

Toda če se iznova v isti seji pojavi nered, zaključi predsednik sejo ter napove prihodnjo sejo s starim dnevnim redom.

V tej novi seji se na prvem mestu pred vsem in brez diskusije reši predlog predsednikov, če ga poda, o onih, ki so povzročili nered v prejšnji seji. Samo predsednik jim sme dopustiti, da se na kratko opravičijo ali pojasnijo svoje postopanje.

XI. POGLAVJE

Pravice in dolžnosti senata in senatorjev.

§ 107.

Zahteva preiskovalnega ali sodnega oblastva za izročitev članov senata se odkazuje imunitetnemu odboru. Senat sklepa o stvari po poročilu.

§ 108.

Brez pooblastitve senata se senatorji ne smejo za kazniva dejanja, učinjena izven izvrševanja mandata, klicati na odgovor, niti se jim ne sme odvzemati svoboda, dokler traja njih mandat, razen če se zalotijo na samem dejanju zločina ali prestopka. Vendar pa se v tem postopnem primeru takoj obvesti senat, če je zbran. Senat da ali odreče pooblastitev, da se pristojno postopanje nadaljuje ob času zasedanja.

Imunitetna pravica senatorjev nastane z dnem izvolitve, odnočno imenovanja.

Če postane kdo senator, preden se je zoper njega zaradi kaznivega dejanja izrekla izvršna razsodba, obvesti oblastvo, ki vsi poizvedbe in preiskavo, o tem senat, ki da ali odreče pooblastitev za nadaljevanje postopanja.

Član senata se sme klicati na odgovor samo za ono dejanje, zaradi katerega je izročen (člen 75. ustave).

§ 109.

Odredbe predhodnega člena ne veljajo za pozive pred sodišče in ostala oblastva in za izvršbo sodnih in upravnih odločb v zasebnopravnih sporih.

§ 110.

Senator ne odgovarja za glas, ki ga je oddal kot član senata. Za vse izjave in postopanje pri izvrševanju mandata, bodisi v sejah senata ali v odborih ali v posebnem odposlanstvu ali v posebni dolžnosti po odredbi senata, so senatorji odgovorni senatu. Za one izjave in postopanje, ki vsebujejo kaznivo dejanje, so senatorji odgovorni tudi pred rednim sodiščem, če da senat dovolitev za to. Vendar odgovarjajo senatorji za razžalitve, klevete in zločinstva pred rednimi sodišči tudi brez predhodne dovolitve senata (člen 74. ustave).

§ 111.

Noben senator ne sme izostajati od sej senata, če mu ta ne dovoli dopusta. Ob izjemnih nujnih prilikah sme predsednik senata senatorjem sam dajati dopust do desetih dni; tedaj mora o tem obvestiti senat.

Senator sme dobiti v enem zasedanju največ 15 dni dopusta z dnevnico; za čas dopusta čez ta rok ne prejema dnevnice, razen če boluje, za kateri čas prejema dnevno neglede na to, koliko časa traja bolovanje. Bolovanje odobruje senat. Senator, ki ne prihaja k sejam senata, a mu ni bil odobren dopust ali bilo odobreno bolovanje, ne dobiva dnevnice, niti mu predsednik ne sme odrediti njenega izplačila.

§ 112.

Vsaka zahteva za dopust se vroči predsedniku senata, ki jo naznani senatu v prvi prihodnji seji.

Senat odloča o zahtevanem dopustu brez pretresa. Če predsedništvo spozna, da v senatu ni zadostnega števila članov za sklepanje, sme naznaniti, da so vsi dovoljeni dopusti prekinjeni, razen dopustov, odobrenih zaradi bolezni.

§ 113.

Predsednik senata ima doklade, kakršne ima predsednik ministrskega sveta, podpredsednika vsak po 1500 dinarjev, tajniki pa po 1000 dinarjev na mesec. Senatorji imajo dnevno po 200 dinarjev.

Brez privolitve senata se te dnevnice ne smejo zvišati.

§ 114.

Vsi člani senata imajo pravico do brezplačne vožnje I. razreda na vseh železniških vlakih in državnih pooblaščenih ladjah za dobo, dokler traja njih mandat. Pravico imajo do povračila stroškov za potovanje ob prvem dohodu na sejo senata in ob poslednjem povratku kakor tudi stroškov za potovanja s privatnimi vozili.

§ 115.

Vsak senator sme podati ostavko na svoj mandat. Ostavko priobči predsednik senatu, ki jo odkaže verifikacijskemu odboru v nadaljnje poslovanje. Dokler pooblastilo ni poverjeno, ostavka ne zadržuje senata od preiskovanja in sklepanja, ali je bila volitev pravilna ali ne.

§ 116.

Članom senata izda predsednik posebno legitimacijo.

§ 117.

Senatu gre izključna pravica, da v svoji sredini vzdržuje red po svojem predsedniku.

Nobena oborožena sila se ne sme postaviti v dvorici senata niti v njegovem poslopju ali na njegovem dvorišču, če tega ne dovoli predsednik senata. Istotako ne sme brez njegove dovolitve noben državni organ v senatu vršiti oblastvenih dejanj. Nihče ne sme oborožen priti v poslopje senata razen tistih, ki nosijo orožje po predpisu in so v službenem poslu pri senatu (čl. 76. ustave).

§ 118.

Po ulicah, ki so neposredno okoli poslopja ali dvorišča senata, je prepovedana vsaka manifestacija. Če bi se po njih nabirale grude ljudi, jih mora oblastvo na zahtevo predsednika senata takoj razgnati.

§ 119.

Vzdrževanje reda v notranjosti dvornice senata in na njegovem dvorišču nadzira izključno predsednik. Za to potrebno število stražnikov, ki ga določi predsednik sam, mu da minister za notranje zadeve takoj v začetku zasedanja iz orožništva na razpolago.

Ti stražniki nosijo posebno viden znak, ki ga predpiše predsedništvo senata in po katerem se vedno ločijo od drugih orožnikov. Tem stražnikom ne smejo nobena civilna ali vojaška oblastva niti kdo drugi razen predsednika senata izdajati naredb, niti ne smejo ti stražniki od koga drugega sprejemati naredb, razen od predsednika senata.

§ 120.

Če opazi predsednik v dvornici senata osebe, ki niso senatorji ali ne pripadajo osebju senata, odredi, da se te osebe odpravijo.

§ 121.

Če se ne vede kdo od poslušalcev na galerijah mirno, sme odrediti predsednik, da se oddalji. Ob večjih neredih sme predsednik odrediti, da se galerije izpraznijo.

§ 122.

Senat ima pravico do anket kakor tudi pravico do preiskav v volilnih in čisto administrativnih vprašanjih (§ 67. ustave).

Te ankete in preiskave vodi senat po posebnem svojem odboru, izvoljenem po predpisih §§ 17. in 18. tega poslovnika.

Seje, v katerih vodi ta odbor senatske ankete in preiskave, so javne, toda sme jih proglasiti za tajne bodisi senat sam bodisi odbor, ki mu je poverjena voditev preiskave.

§ 123.

Vse pravice, ki jih dajo zakoni preiskovalnim oblastvom glede izpraševanja onih, zoper katere teče preiskava, glede pozivanja in zasliševanja prič in izvedencev, pribavljanja in proučevanja potrebnih listin in spisov grede tudi onemu odboru senata, ki vodi anketo ali preiskavo. Toda senat sme v vsakem primeru posebej omejiti te pravice s posebno odločbo.

Ce je treba, da se izpraševanja ali zasliševanje izvrši na mestu samem, sme odbor, ki vodi anketo ali preiskavo, prenesti svojo oblast na enega ali na več senatorjev izmed sebe. Člani anketnega odbora imajo, kadar potujejo, pravico do povračila stroškov, ki jim jih odredi administrativni odbor.

§ 124.

Priče in izvedenci imajo v tem primeru pred onim odborom senata, ki vodi preiskavo, in pred njegovimi odposlanci iste pravice in iste dolžnosti kakor pred sodišči.

Priče ali izvedence, ki so uradniki, pozivlje anketni ali preiskovalni odbor po pristojnem ministru.

§ 125.

Če so se seje senata odložile ali zaključile, se senatska anketa ali preiskava ustavi, dokler se senat iznova ne sestane. Senat pa sme skleniti, da se senatska anketa ali preiskava nadaljuje tudi med časom, ko ni zbran.

§ 126.

Uspeh dela ankete ali preiskave se vselej predloži seji senata, ko odredi predsednik senata v sporazumu z anketnim odborom, da se natisni poročilo in gradivo, ki je z njim, kolikor je to mogoče in dopustno po značaju stvari same. Če je predložil anketni ali preiskovalni odbor kako resolucijo, sklepa senat o njej kakor o ostalih resolucijah, ko pridejo iz odborov (glej § 69. poslovnika). Če vloži manjšina odbornikov lasten predlog resolucije, se sklepa o tem predlogu šele, če se večinski predlog odkloni.

XII. POGLAVJE.

Osebjje senata in računovodstvo.

§ 127.

Vse osebjje senata je pod upravo predsednika senata. Osebjje je lahko stalno ali začasno. Službena leta stalnega osebjja se štejejo kakor leta državne službe. Razvrščavajo se in prejemajo prejemke po zakonu o uradnikih po svoji kvalifikaciji. Državni upokojeenci, ki se takó sprejemajo za stalne uslužbenke, izgube dosedanje pokojnine, pozneje jih sme upokojiti finančni odbor na predlog predsednika senata in z vsemi pogoji zakona o uradnikih. O vsem tem sestavi predsednik senata v soglasnosti z administrativnim odborom poseben pravilnik, ki ga predloži v sklepanje.

§ 128.

Proračun senata izvršuje predsednik senata. Iz proračuna se ne smejo vršiti nobeni izdatki, ki niso v njem določeni. Administrativni odbor, kot kontrolno oblastvo, mora vsak mesec pregledati račune senata in predložiti svoje poročilo senatu vsake tri mesece.

XIII. POGLAVJE.

Stenografski zapiski.

§ 129.

Stenografsko osebjje izdeluje stenografske zapiske o sejah senata in po potrebi tudi odborov in odsekov. Predsedništvo skrbi za to, da se ti zapiski brez odloga natiskujejo in razdeljujejo med senatorje.

§ 130.

Stenografski zapiski se predlagajo na vpogled predsedniku in vsakemu govorniku za njegov govor. Govornik sme izpreminjati v stenografskem besedilu samo to, kar se tiče redakcije; ne sme pa pripisovati novih misli in razlogov niti izpuščati izrečenih misli in razlogov. Svoje popravke sme izvršiti govornik v 24 urah, od časa se mu zapiski vroče v senatskem postopju. Predsednik sme popravljati samo one izraze, ki žaliyo dostojanstvo senata ali obsegajo osebne žalitve ali klevete bodisi državljanov kraljevine, bodisi tujih javnih organov ali predstavnikov. Njegova dolžnost je skrbeti za to, da govorniki ne zapisujejo popravkov ali dodatkov izven tu označenih mej.

Če nastane spor, spravi predsednik na zahtevo dotičnega senatorja stvar pred senat, da le-ta odloči brez pretresa, ko je zaslišal predsednika in prizadetega govornika.

XIV. POGLAVJE.

Arhiv in pečat senata.

§ 131.

Senat ima svoj arhiv in svojo knjižnico, ki ju oskrbujejo posebni uradniki.

§ 132.

Senat ima svoj pečat z grbom kraljevine Jugoslavije in z napisom na okoli: »Senat kraljevine Jugoslavije«. Pečat senata hrani predsednik.

XV. POGLAVJE.

Končne odredbe.

§ 133.

Dokler se ne sklene pravilnik po § 127. tega zakona, se postavlja v senatu samo začasno osebje proti mesečni nagradi za delo; dotlej se smejo postavljati tudi upokojenci proti nagradi za delo, pri čemer pa obdrže svoje pokojnine.

§ 134.

Ta poslovnik sme senat izpremeniti s svojo resolucijo.

Tak predlog o izpremembi poslovnika mora poprej proučiti poseben odbor senata, čigar natisnjeno poročilo se mora razdeliti med senatorje vsaj pet dni pred sklepanjem o izpremembi poslovnika.

V Beogradu, dne 3. decembra 1931.

Aleksander s. r.

Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, P. R. Živković s. r.	Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, P. R. Živković s. r.
Videl in pritisnil državni pečat čuvar državnega pečata, minister pravde dr. Drag. S. Kojić s. r.	

638.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra
za promet in po zaslišanju predsednika Našega ministr-
skega sveta

zakon

o začasni izpremembi člena 6. zakona o
železniški imovini v eksploataciji
ministrstva za promet.*

Člen 1.

Kljub odredbam člena 6. zakona o železniški imovini
v eksploataciji ministrstva za promet** se odobruje mini-
strstvu za promet, da sme v proračunskem letu 1931./1932.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne
5. decembra 1931., št. 285/XCIII/673.

** »Službeni list« št. 2/1 iz l. 1930.

izvršiti in izkazati potrošek potrošnega materiala v breme
obratne glavnice državnih železnic, kolikor ne bi za to
zadoščali s proračunom odobreni in naknadno reducirani
krediti.

Člen 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, ob-
vezno moč pa dobi, ko se razglasi v »Službenih novinah«.
Naš minister za promet naj skrbi za izvrševanje tega
zakona.

V Beogradu, dne 5. decembra 1931.

Aleksander s. r.

Minister za promet

Laz. Radivojević s. r.

Videl in pritisnil državni pečat čuvar državnega sveta in minister za notranje
posle
pečata, minister pravde
dr. Drag. S. Kojić s. r. P. R. Živković s. r.

639.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra
za trgovino in industrijo po zaslišanju predsednika Na-
šega ministrskega sveta

zakon

o izpremembi in dopolnitvi v zakonu
o ustanovitvi in organizaciji držav-
nega zavoda za pospeševanje industri-
je in obrtništva v Beogradu.*

§ 1.

V prvem stavku člena 6. je za besedami: »... biti
strokovnjak z višjo tehnično izobrazbo« [postaviti vejico
in] vrniti besede: »ali imeti popolno fakultetno izo-
brazbo.«

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se
razglasi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 5. decembra 1931.

Aleksander s. r.

Minister za trgovino

in industrijo.

dr. K. Kumanudi s. r.

Videl

in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde
dr. Drag. S. Kojić s. r.

Predsednik

ministrskega sveta,

minister

za notranje posle

P. R. Živković s. r.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne
5. decembra 1931., št. 285/XCIII/675. Zakon gl. »Uradni
list« št. 293/93 iz l. 1922.

Uredbe osrednje vlade.

640.

Na osnovi člena 25. zakona z dne 16. februarja 1929., s katerim se uveljavljajo in uvajajo kazenski zakonik, zakonik o sodnem kazenskem postopanju in zakon o izvrševanju kazni na prostosti, predpisujem

uredbo

o ureditvi kazenskih zavodov.*

Člen 1.

Vsak kazenski zavod ima:

1. enega upravnika;
2. enega namestnika;
3. enega honorarnega učitelja;
4. enega honorarnega zdravnika;
5. po enega honorarnega duhovnika vzhodno-pravoslavnega in rimsko-katoliškega veroizpovedanja, po potrebi tudi po enega honorarnega veroučitelja drugih veroizpovedanj;
6. enega blagajnika;
7. enega knjigovodjo;
8. enega ekonoma;
9. enega krajevnega računskega pregledovalca;
10. enega pisarja;
11. osem strokovnih obrtnih poslovodij;
12. enega poveljnika paznikov;
13. po enega desetnika na vsakih deset paznikov;
14. po enega podnarednika na vsakih 25 paznikov;
15. po enega narednika na vsakih 50 paznikov;
16. po enega paznika na vsakih deset obsojencev;
17. tri zvaniki-dnevničarje, in
18. tri služitelje-dnevničarje.

Člen 2.

Upravnik in upravnikov namestnik morata imeti sodniški izpit, pisarji pa morajo biti diplomirani pravniki.

Blagajnik, knjigovodja, ekonom in krajevni pregledovalec računov morajo imeti državno trgovsko šolo, za nadaljnje napredovanje pa državni strokovni izpit, ki ga predpisuje ministrstvo za finance za svoje uradnike istega zvanja.

Strokovni obrtni poslovodje morajo imeti višjo obrtno šolo.

Duhovniki in veroučitelji morajo izpolnjevati pogoje, predpisane z zakonom o verski zajednici dotičnega veroizpovedanja.

Poveljnik paznikov mora imeti najmanj štiri razrede gimnazije ali drugo strokovno šolo, ki je po zakonu o uradnikih tej izobrazbi enaka, in mora biti rezervni častnik.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 25. novembra 1931., št. 276/LXXXVII/617.

Pazniško osebje mora izpolnjevati vse pogoje po uredbi o uslužbencih kazenskih in drugih podobnih zavodov.

Zvaničniki-dnevničarji in služitelji-dnevničarji morajo izpolnjevati pogoje po zakonu o uradnikih.

Poveljnik paznikov, zvaničniki-dnevničarji in služitelji-dnevničarji se postavljajo po zakonu o uradnikih.

Vsi drugi uslužbenci morajo izpolnjevati pogoje po zakonu o uradnikih in zakonu svoje stroke, ki ji pripadajo, kolikor ni s to uredbo odredeno drugače.

Člen 3.

Razen zgoraj omenjenih uslužbencev so za vse kazenske zavode:

1. en gradbeni inženjer s fakultetno izobrazbo in opravljenim državnim izpitom, ki obremenja proračun ministrstva za gradbe;
2. en računski inspektor s činom in izobrazbo računskih inspektorjev glavne kontrole, ki se prideli na službo v ministrstvu pravde kot delegat glavne kontrole;
3. en izvrševalec smrtne kazni in
4. dva pomočnika izvrševalca smrtne kazni.

Člen 4.

Izvrševalec smrtne kazni (kvrnik) in njegova pomočnika stanujejo pri kazenskem zavodu, ki ga odredi minister pravde, službo pa vrše v vseh kazenskih in podobnih zavodih.

Računski inspektor je stalno v službi pri ministrstvu pravde, službo pa opravlja po kazenskih in podobnih zavodih po zakonskih predpisih in po naredbah ministra pravde.

Člen 5.

Uslužbenci, ki se zatečejo v službi na dan, ko stopi ta uredba v moč, obdrže svoje položaje, če tudi nimajo kvalifikacije, predpisane s to uredbo.

Člen 6.

Začasna služba za pazniško osebje kazenskih in podobnih zavodov (kazenskih zavodov, sodnih zaporov in zavodov za izvrševanje očitnih odredb) traja dve leti. Ko se ta rok dovoli, pridobi pripravnik-paznik pravico opravljati strokovni pazniški izpit, ki ga mora opraviti najkasneje v treh mesecih od dne, ko pridobi pravico, ga opravljati.

Člen 7.

Če ne opravi pripravnik-paznik izpita v določenem roku, se mu sme dovoliti, da ponovi izpit še enkrat po šestih mesecih od dne, ko ga je opravljal prvič.

Če pa odstopi kandidat od izpita ali se k opravljanju ne javi iz drugih vzrokov, se mu sme dovoliti, da ga opravlja v treh mesecih od dne, ko je pridobil pravico, ga opravljati. Ti roki se ne smejo podaljševati.

Člen 8.

Pripravnik-paznik, ki ne opravi izpita o pravem času (člena 6. in 7.), ostane v tem zvanju še eno leto; po enem letu pa, odkar je opravil izpit, se prevede za paz-

nika-stalnega uslužbenca in se razvrsti po členu 5. uredbe o uslužbencih kazenskih in podobnih zavodov.*

Paznik-pripravnik, ki ne opravi strokovnega izpita v roku, določenem v členih 6. in 7. te uredbe,* se odpusti iz državne službe.

Člen 9.

Pripravnik-paznik, ki se odpusti iz državne službe po odstavku člena 8. te uredbe,* se ne sme več sprejeti v pazniško službo.

Člen 10.

Strokovni pazniški izpit je teoretičen in praktičen.

Pri teoretičnem izpitu mora kandidat dokazati strokovno znanje iz službenih predpisov pazniške stroke, in sicer:

1. da pozna osnovna načela zakona o izvrševanju kazni na prostosti, kazenskega zakonika in zakonika o sodnem kazenskem postopanju;

2. da pozna vse predpise uredb, pravilnikov, hišnega reda in drugih naredb, ki se tičejo dela, reda in ureditve kazenskih in podobnih zavodov, in

3. da pozna popolnoma pravila o rokovanju z orožjem in njegovi uporabi in o ravnanju z obsojenci.

Pri praktičnem izpitu mora kandidat dokazati: ali je pridobil v pazniški službi zadostne izobrazbe in sposobnosti, da more uspešno voditi knjige, izpolnjevati predpisane obrazce, pisati referate in vršiti druge upravne posle, ki so v zvezi s pazniško službo.

Člen 11.

Izpit se opravlja pred komisijo, ki jo sestavljajo.

1. pri kazenskih zavodih in zavodih za izvrševanje očitvalnih odredb: upravnik, njegov namestnik ali drugi zavodski uradnik, ki ga določi upravnik, in poveljnik paznikov;

2. pri sodnih zaporih: državni tožilec ali njegov namestnik, preiskovalni sodnik in poveljnik paznikov.

Člen 12.

Komisija se sestane na poziv zavodskega upravnika, odnosno predsednika sodišča.

Člani komisije poslujejo med uradnimi urami in nimajo pravice do nikakršnega honorarja za svoje delo ob opravljanju izpita.

Člen 13.

Vsi člani komisije morajo prisostvovati teoretičnemu in praktičnemu izpitu. Razen tega izda komisija vse odločbe, ki se nanašajo na odobritev in opravljanje izpita kakor tudi na podaljšanje rokov, v prvi in poslednji stopnji.

Člen 14.

Po dovršenem izpitu odloči komisija z večino glasov, ali ga je kandidat opravil ali ne.

Ocene so: opravil s prav dobrim uspehom, opravil z dobrim uspehom in ni opravil.

Člen 15.

O opravljenem izpitu sestavi komisija zapisnik, ki ga podpišejo vsi člani komisije.

Na osnovi zapisnika izda predsednik komisije kandidatu potrdilo o opravljenem ali neopravljenem izpitu.

Člen 16.

Komisija mora vročiti zapisnik o opravljanem izpitu v overovljenem prepisu ministrstvu pravde, oddelku za kazenske zavode, najkasneje v desetih dneh od dne opravljanega izpita.

Člen 17.

Pazniki, ki so že prevedeni za stalne uslužbence, pa niso opravili strokovnega pazniškega izpita, so oproščeni tega izpita.

Pazniki-pripravniki, ki niso prevedeni za stalne uslužbence, a imajo več kot dve leti službe, morajo v enem letu od dne, ko stopi ta uredba v moč, opraviti pazniški izpit.

Vsi drugi pazniki-pripravniki morajo opraviti pazniški izpit v roku, označenem v členih 6. in 7. te uredbe.

Kdor izmed zgoraj omenjenih paznikov-pripravnikov v označenem roku ne opravi pazniškega strokovnega izpita, se odpusti iz državne službe.

Člen 18.

Zavodski upravnik, odnosno predsednik sodišča, mora paziti strogo na to, ali opravljajo pripravniki-pazniki izpit v določenem roku ali ne, in morata o tem pravočasno obveščati ministrstvo pravde, oddelek za kazenske zavode.

Člen 19.

Pazniku, ki je opravil strokovni pazniški izpit in je preveden za stalnega uslužbenca, se sme dovoliti, da stopi v zakon, če je prebil v službi najmanj eno leto potem, ko je bil preveden za stalnega uslužbenca.

Odobritev, da stopi v zakon, mu dá ministrstvo pravde, oddelek za kazenske zavode.

Člen 20.

Ta uredba stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se razglasi v »Službenih novinah« in tedaj prestanejo veljati vsi predpisi, ki nasprotujejo njenim predpisom.

V Beogradu, dne 18. novembra 1931.; br. 136.570 U-912.

Minister pravde
dr. Drag. S. Kojić s. r.

* »Službeni list« št. 579/77 iz 1. 1931.

641.

Na podstavi § 16., odstavek (1) uredbe o draginjskih dokladah državnega prometnega osebja z dne 28. oktobra 1931., št. 73.866/I., »Službene novine« z dne 24. novembra 1931., št. 275/LXXXVI/608, predpisujem ta-le obrazec:

prijava

za prejemanje rodbinske draginjske doklade po uredbi o draginjskih dokladah državnega prometnega osebja z dne 28. oktobra 1931., št. 73.866/I., »Službene novine« z dne 24. novembra 1931., št. 275/LXXXVI/608.*

1	Ime žene:	
2	Ali je žena aktivna državna uslužbenka, upokojenka ali v državni službi kot kontraktualna uradnica, dnevničarka ali honorarna uslužbenka?	
3	Ali živi vložilec prijave z ženo skupaj, ali pa ločeno zaradi razdružitve zakonskih sporov?	
4	Ali ima žena kakršenkoli dohodek in koliko na mesec?	
5	Ime in rojstni datum vsakega otroka z navedbo, ali je zakonski ali pa pozakonjen. Za pozakonjenega otroka je navesti datum in številko odloka o pozakonitvi.	
6	Za otroka pod 16 leti: Ali ima kakršenkoli dohodek bodisi od javne ali zasebne službe, bodisi od premične ali nepremične imovine, in koliko na mesec? Ali ima mesto v kakršnemkoli vzgojnem zavodu ali prejema štipendijo, podporo ali naklonitev, od koga in koliko na mesec? Ali je vstopil kot učenec v obrt, trgovino ali drugo podjetje in ali ga delodajalec vzdržuje?	
7	Za otroka nad 16 leti: Ali se šola in na kateri šoli? Ali je duševno ali telesno trajno nesposoben za pridobivanje? Ali kot neomožena hči gospodinj in svojemu očetu vdovcu?	

Datum in kraj vložitve prijave:

Priimek in ime, zvanje, urad in stanovališče vložilca prijave:

Na hrbtu prijave je natisnjeno to-le besedilo:

Navodilo

za izpolnitev prijave za prejemanje rodbinskih draginjskih doklad.

Prijava služi kot listina, po kateri se odreja in izplačuje državnemu uslužbencu rodbinska draginjska do-

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 2. decembra 1931., št. 282/XCI/648. — Uredbo gl. »Službeni list« št. 605/80 iz 1. 1931.

klada. Zato je treba navesti vse zahtevane podatke najtočneje, ker drugače vložilec prijave odgovarja materialno, disciplinsko in kazensko.

Razpredelka 1 in 5 sta jasna in treba jih je izpolniti ustrezno besedilu.

V razpredelku 2 je navesti ženinovo zvanje in urad, pri katerem je zaposlena; če ni zaposlena, je vpisati: »Ni zaposlena«.

V razpredelku 3 je vpisati: »Živi v skupnem gospodinjstvu«, odnosno če živi ločeno, je označiti: »Živi ločeno« in navesti razloge, zakaj živi ločeno.

V rubriki 4 je označiti znesek mesečnega čistega dohodka in vir, iz katerega žena dohodek prejema (od posestva, od rente, od osebnega dela itd.). Če žena nima dohodkov, je vpisati: »Nima nobenega dohodka«.

V razpredelku 6 je navesti ime vsakega otroka z označbo, koliko ima mesečnega dohodka, kakor tudi z označbo vira dohodka; zavoda, v katerem ima otrok mesto; ustanove, od katere prejema štipendijo, podporo, naklonitev. Če je otrok kot učenec v obrtu, v trgovini ali drugem podjetju, je navesti, ali ga vzdržuje delodajalec in kako, popolnoma ali samo deloma. Za vsakega otroka, ki nima dohodka ali vzdrževanja, je treba to posebej navesti.

V rubriki 7 je navesti ime otroka z navedbo šole, odnosno bolezni, odnosno činjenice, da je vložilec prijave vdovec in da mu neporočena hči gospodinj.

Vsaka prijava brez izjeme mora biti izpolnjena po vložilcu prijave lastnoročno in prav tako podpisana. Prijave, ki so jih izpolnile druge osebe, najsi so podpisane po vložilcu, se morajo takoj vrniti in se po njih ne smejo doklade izplačevati.

Kot potrebni dokazi po odstavku (2) § 16. uredbe se smatrajo:

Za razpredelke 1 poročni list.

Za razpredelke 3 poročilo, odnosno potrdilo neposrednega starešine, ki mu je dolžan uslužbenec-vložilec prijave javiti vse izpremembe v svojih osebnih in rodbinskih razmerjih skladno s § 91. zakona o državnem prometnem osebju z dne 22. junija 1931., »Službene novine« št. 46/XLVIII z dne 1. julija 1931.*

Za razpredelke 4 potrdilo pristojnega občinskega oblastva o imovinskem stanju, odnosno davčnega oblastva o tem, da žena ne plačuje davka ali koliko davka plačuje. Istotako tudi za razpredelke 6 glede dohodkov otrok od posestva ali zaslužka.

Za razpredelke 5 rojstni list. Za pozakonjenega otroka izvirnik ali overovljen prepis odločbe o pozakonitvi.

Za razpredelke 6 glede štipendije, podpore, naklonitve, kakor tudi o tem, da otroci nimajo mesta v zavodu, potrdilo šolskega oblastva. Za dokaz, da otrok, ki je v obrtu, v trgovini ali drugem podjetju, nima potrebnega vzdrževanja od delodajalca, izjava delodajalca, potrjena po policijskem ali občinskem oblastvu.

Za razpredelke 7 šolsko potrdilo, da je otrok reden dijak, če se šola; zdravniško potrdilo dveh zdravnikov v javni službi, če je otrok nesposoben za pridobivanje; potrdilo občinskega ali policijskega oblastva, če neporočena hči svojemu očetu, ki je vdovec, gospodinj.

Za vse ostalo zadostujejo dotične izjave vložilca prijave in se ne zahtevajo posebni dokazi.

Poročni list, rojstni list in odlok o pozakonitvi se morajo predložiti samo ob vložitvi prve prijave. Ko se

* »Službeni list« št. 246/40 iz 1. 1931.

vlagajo poznejše prijave, je treba priložiti rojstni list, odnosno odlok o pozaknitvi samo za onega otroka, za katerega se doslej doklada ni prejela.

V Beogradu, dne 26. novembra 1931.; št. 80.871/I.

Minister za finance
dr. Mil. R. Dordević s. r.

642.

Seznam držav

do katerih je na dan 1. januarja 1931. kraljevina Jugoslavija zavezana na podstavi dogovorov, sklenjenih pod okriljem Društva narodov, z datumi njih ratifikacij ali pristopov.*

Konvencija in statut o svobodi provoza z dne 20. aprila 1921., Barcelona. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 3. julija 1930., šte. 148/LIV., ratificirana dne 7. maja 1930.

Albanija (8. oktobra 1921.),
Nemčija (9. aprila 1924.),
Avstrija (15. novembra 1923.),
Belgija (16. maja 1927.),
Britansko cesarstvo z Novo zemljo (2. avgusta 1922.),
s pridržkom deklaracije, vpisane v sejni zapisnik z dne 19. aprila 1921., ki se nanaša na britanske dominione, ki niso bili zastopani na konferenci v Barceloni.
Malajske zvezne države (države Perak, Selangor, Negri Sembilan in Pahang) (22. avgusta 1923.),
Malajske države, ki niso v zvezi (države Brunei, Johore, Kedah, Perlis, Kelantan in Trengganu) (22. avgusta 1923.),
Palestina, britanski mandat (28. januarja 1924.),
Nova Zelandija (2. avgusta 1922.),
Indija (2. avgusta 1922.),
Bolgarija (11. julija 1922.),
Čile (19. marca 1928.),
Danska (13. novembra 1922.),
Svobodno mesto Gdansk (potem Poljske) (3. aprila 1925.),
Španija (17. decembra 1929.),
Estonika (6. junija 1925.),
Finska (29. januarja 1923.),
Francija (19. septembra 1924.),
Sirija in Libanon (francoski mandat) (7. februarja 1929.),
Grčija (18. februarja 1924.),
Madžarska (18. maja 1928.),
Irak (1. marca 1930.),
Italija (5. avgusta 1922.),
Japonska (20. februarja 1924.),
Letonska (29. septembra 1923.),
Luksemburg (19. marca 1930.),
Norveška (4. septembra 1923.),

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 14. marca 1931., št. 58/XVI/101.

Holandska (s Holandsko Indijo, Surinamom in Kirasom) (17. aprila 1924.),
Poljska (8. oktobra 1924.),
Rumunija (5. septembra 1923.),
Siam (29. novembra 1922.),
Švedska (19. januarja 1925.),
Švica (14. julija 1924.),
Češkoslovaška (29. oktobra 1923.).

Deklaracija o priznanju pravice do zastave državam, ki nimajo morske obale, z dne 20. aprila 1921., Barcelona. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 3. julija 1930., šte. 148/LIV., ratificirana 7. maja 1930.

Albanija (8. oktobra 1921.),
Avstrija (10. julija 1924.),
Belgija (16. maja 1927.),
Britansko cesarstvo z otokom Nova zemlja (9. oktobra 1922.),
Kanada (31. oktobra 1922.),
Avstralija (31. oktobra 1922.),
Južnoafriška zveza (31. oktobra 1922.),
Nova Zelandija (9. oktobra 1922.),
Indija (9. oktobra 1922.),
Bolgarija (11. julija 1922.),
Čile (19. marca 1928.),
Danska (13. novembra 1922.),
Španija (1. julija 1929.),
Estonika,
Finska (22. septembra 1922.),
Francija,
Grčija (3. januarja 1928.),
Madžarska (18. maja 1928.),
Italija,
Japonska (20. februarja 1924.),
Letonska (12. februarja 1924.),
Norveška (4. septembra 1923.),
Holandska (s Holandsko Indijo, Surinamom in Kirasom),
Poljska (20. decembra 1924.),
Rumunija (22. februarja 1923.),
Siam (29. novembra 1922.),
Švedska (19. januarja 1925.),
Švica,
Češkoslovaška (8. septembra 1924.).

Mednarodna konvencija za pobijanje trgovine z ženskami in otroki z dne 30. septembra 1921., Zeneva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 21. maja 1929., šte. 117—L, ratificirana dne 2. maja 1929.*

Albanija (13. oktobra 1924.),
Nemčija (8. julija 1924.),
Avstrija (9. avgusta 1922.),
Belgija (15. junija 1922.),
Britansko cesarstvo (28. junija 1922.). Ne velja za otok Nova zemlja, britanske kolonije in protektorate, za otok Nauru in ozemlje pod mandatom, katerega upravlja Velika Britanija. Bahamas, Trinidad, Kenja, Njasaland, Cejlon, Hongkong, Malaka, Gibraltar, Malta, Cipern, Južna Rodezija, Barbaros, Granada, Sv. Lucija, Sv. Vincenc, Sejšeli, Severna Rodezija, Britanski Honduras (18. septembra 1922.),
Britanska Gvian, otok Fidži (24. oktobra 1922.),
Otok pod vetrom (7. marca 1924.).

* Zakon gl. »Uradni list« šte. 21/6 iz leta 1929.

Jamaika, Mauricius, (7. marca 1924.),
 Falklandski otoki (8. maja 1924.),
 Kolonija Zlate obali (3. julija 1924.),
 Irak (15. maja 1925.), Vlada Iraka si želi pridržati pravico, da sme čas starosti določiti nižje, kakor to določa čl. 5. konvencije.
 Siera-Leone (16. novembra 1927.),
 Kanada (28. junija 1922.),
 Avstralija (28. junija 1922.). Ne velja za Papuazijo, otok Horfolk in ozemlje pod mandatom Novo Gvineje.
 Južna Afrika (28. junija 1922.),
 Nova Zelandija (28. junija 1922.). Ne velja za ozemlje pod mandatom Zapadne Samoe.
 Indija (28. junija 1922.). Si pridržuje v celoti pravico, da sme nadomestiti z dobo 16 let ali z vsako večjo starostno dobo, ki se ugotovi naknadno, meje starostne dobe predpisane v § b) zaključnega zapisnika konvencije z dne 4. maja 1910. in v čl. 5. te konvencije.
 Bolgarija (29. aprila 1925.),
 Čile (15. januarja 1929.),
 Kina (24. februarja 1926.),
 Kuba (7. maja 1923.),
 Španija (12. maja 1924.). Ne velja za špansko posest v Afriki, in ne za ozemlje španskega protektorata v Maroku.
 Estonska (28. februarja 1930.),
 Finska (16. avgusta 1926.),
 Francija (1. marca 1926.). Ne velja za francoske kolonije in zemlje francoskega protektorata, niti za ozemlje pod francoskim mandatom.
 Sirija in Libanon (2. junija 1930.),
 Grčija (9. aprila 1925.),
 Madžarska (25. aprila 1925.),
 Italija (30. junija 1924.). Italijanske kolonije (27. julija 1922.),
 Japonska (15. decembra 1925.). Ne velja za Koreo, Formozo, za v zakup vzeto ozemlje Kvantuiga, za japonski del otoka Sahalina, niti za ozemlje otokov Tihega oceana, čijih mandat je bil poverjen Japonski.
 Letonska (12. februarja 1924.),
 Luksemburg (31. decembra 1929.),
 Norveška (16. avgusta 1922.),
 Holandska (s Holandsko Indijo, Surinamom in Kirasom) (19. septembra 1923.),
 Poljska in svobodno mesto Gdansk (8. oktobra 1924.),
 Portugalska (1. decembra 1923.),
 Rumunija (5. septembra 1923.),
 Siam (1. julija 1922.). Napravljajo pridržek o meji starostne dobe, predpisane v paragrafu b) zaključnega zapisnika konvencije iz leta 1910. in v čl. 5. te konvencije, kolikor se uporabljajo za državljane Siamu.
 Švedska (9. junija 1925.),
 Švica (20. januarja 1926.),
 Češkoslovaška (29. septembra 1923.),
 Urugvaj (21. oktobra 1924.).
Mednarodna konvencija o pobijanju prometa in trgovine z nemoralnimi publikacijami z dne 12. septembra 1923.,* Ženeva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 21. maja 1929., števil. 117—L, ratificirana dne 2. maja 1929.

* Zakon gl. »Uradni list« št. 15/4 iz leta 1929.

Albanija (13. oktobra 1924.),
 Nemčija (11. maja 1925.),
 Avstrija (12. januarja 1925.),
 Belgija (31. julija 1926.). Velja tudi za belgijski Kongo in za ozemlje pod mandatom Ruanda-Urundi.
 Britansko cesarstvo, Velika Britanija in Severna Irsko (11. decembra 1925.). Ne velja za nobeno od kolonij ali prekomorskih posesti, niti za protektorate ali ozemlja, ki so pod suverenostjo ali pod oblastjo Njegovega Britanskega Velikanstva.
 Nova Zemlja (31. decembra 1925.),
 Kanada (23. maja 1924.),
 Južnoafriška zveza z Jugozapadno Afriko (mandat) (11. decembra 1925.),
 Južna Rodezija (31. decembra 1925.),
 Nova Zemlja (z ozemljem pod mandatom Zapadne Samoe) (11. decembra 1925.),
 Svobodna država Irsko (15. septembra 1930.),
 Indija (11. decembra 1925.). Razne kolonije, protektorati in ozemlja pod britanskim mandatom:
 Ingerija, (3. novembra 1926.),
 Sejšeli, (3. novembra 1926.),
 Britanski Honduras, (3. novembra 1926.),
 Cejlon, (3. novembra 1926.),
 Kenja, (3. novembra 1926.),
 Mauricius, (3. novembra 1926.),
 Britanski protektorat Salomonovih otokov, (3. novembra 1926.),
 Otoka Zilberta in Elisa, (3. novembra 1926.),
 Fidži, (3. novembra 1926.),
 Uganda, (3. novembra 1926.),
 Trinidad (3. novembra 1926.),
 Sansibar (3. novembra 1926.),
 Ozemlje Tanganjika (3. novembra 1926.),
 Otoki pod vetrom (3. novembra 1926.),
 Vetrovni otoki (3. novembra 1926.),
 Gambija (3. novembra 1926.),
 Njasand (3. novembra 1926.),
 Malaka (3. novembra 1926.),
 Malajske zvezne države (3. novembra 1926.),
 Malajske države zunaj zveze:
 Brunej (3. novembra 1926.),
 Johore (3. novembra 1926.),
 Kedah, (3. novembra 1926.),
 Kelantan (3. novembra 1926.),
 Trengganu (3. novembra 1926.),
 Siera Leone (3. novembra 1926.),
 Severna Rodezija (3. novembra 1926.),
 Barbados (3. novembra 1926.),
 Zlata obala (3. novembra 1926.),
 Kipar (3. novembra 1926.),
 Gibraltar (3. novembra 1926.),
 Malta (3. novembra 1926.),
 Somalija (3. novembra 1926.),
 Bazutoland (3. novembra 1926.),
 Bečuanaland (3. novembra 1926.),
 Svaziland (3. novembra 1926.),
 Honkong (23. maja 1927.),
 Bermudi (23. maja 1927.),
 Bahamas (23. maja 1927.),
 Falklandski otoki (23. maja 1927.),
 Sv. Helena (23. maja 1927.),
 Palestina (23. maja 1927.),
 Transjordanija (23. maja 1927.),
 Jamaika (22. avgusta 1927.).

Britanska Gvianja (23. septembra 1929.),

Bolgarija (1. julija 1924.),

Kitajska (24. februarja 1926.),

Danska (6. maja 1930.). — Glede čl. IV. glej čl. prvi.

Po pravih danskega prava so dejanja, navedena v členu prvem, kazniva samo tedaj, če so določena v čl. 184 danskega kazenskega zakonika, ki kaznuje vsakogar, kdor objavlja nemoralne spise ali jih prodaja, razpečava, širi na drug način ali javno razstavlja nemoralne slike. Razen tega se mora pripomniti, da vsebuje dansko zakonodajstvo o tisku posebne odredbe glede oseb, ki bi se mogle preganjati zbog tiskovnih pregreškov. Te odredbe se morajo uporabljati za dejanja, določena v čl. 184, kolikor se smejo ta dejanja smatrati za tiskovne pregreške. Izpremembra danskega zakonodavstva v teh točkah mora čakati revizije danskega kazenskega zakona, ki se bo verjetno izvršila kmalu.

Svobodno mesto Gdansk (potem Poljske) 31. marca 1926.),

Egipt (29. oktobra 1924.),

Španija (19. decembra 1924.),

Finska (29. junija 1925.),

Grčija (9. oktobra 1929.),

Madžarska (12. februarja 1929.),

Irak (26. aprila 1929.),

Italija (8. julija 1924.),

Letonska (7. oktobra 1925.),

Luksemburg (10. avgusta 1927.). — S pridržkom, da spoštujejo luksemburška oblastva glede kazenskih določb konvencije končni odstavek člena 24. ustave Velike vojvodine, ki predpisuje, da se ne more preganjati izdajatelj, tiskar ali razpečalec, če je avtor znan, če je Luksemburčan in če biva v Veliki vojvodini.

San Marino (21. aprila 1926.),

Monako (11. maja 1925.),

Norveška (8. maja 1929.),

Holandska (s Holandsko Indijo, Surinamom in Kirasom) 13. septembra 1927.),

Poljska (8. marca 1927.),

Portugalska (4. oktobra 1927.),

Rumunija (7. junija 1926.),

Siam (28. julija 1924.). — Siamski vlada si pridržuje v celoti pravico, da prisili inozemce, ki bivajo v Siamu, da se pokoravajo odredbam te konvencije ustrezno načelom, po katerih se vrši primena siamske zakonodaje na inozemce.

Svica (20. januarja 1926.),

Češkoslovaška (11. aprila 1927.),

Turčija (12. septembra 1929.).

Mednarodna konvencija za uprostitev carinskih formalnosti in zapisnik, ki se nanaša na to, z dne 3. novembra 1923.,* Ženeva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 21. maja 1929., števil. 117—L, ratificirana dne 2. maja 1929.

Nemčija (1. avgusta 1925.),

Avstrija (11. septembra 1924.),

Belgija (4. oktobra 1924.). — Se ne nanaša niti na Belgijski Kongo, niti na ozemlje Ruandi-Urundi, ki je pod mandatom Belgije, ne da bi se prejudicirala pravica, da naknadno ratificira v imenu enega ali drugega od teh ozemelj, ali pa v imenu obeh.

Brazilijska (10. julija 1929.),

Britansko cesarstvo (29. avgusta 1924.),

Avstralija (13. marca 1925.),

Južnoafriška zveza (29. avgusta 1924.),

Nova Zelandija (29. avgusta 1924.). — Velja za ozemlje pod mandatom Zapadne Samoe.

Indija (13. marca 1925.),

Bolgarija (10. decembra 1926.),

Kitajska (23. februarja 1926.),

Danska (17. maja 1924.),

Egipt (23. marca 1925.),

Estonska (28. februarja 1930.),

Finska (23. maja 1928.),

Francija (13. septembra 1926.). — Se ne uporablja na kolonij, ki so pod njeno suverenostjo.

Grčija (6. julija 1927.),

Madžarska (23. februarja 1926.),

Italija (13. junija 1924.),

Luksemburg (10. junija 1927.),

Maroko pod francoskim protektoratom (8. novembra 1926.),

Norveška (7. septembra 1926.)

Holandska (s Holandsko Indijo, Surinamom in Kirasom) (30. maja 1925.),

Perzija (8. maja 1925.),

Rumunija (23. decembra 1925.). — S pridržki, izjavljenimi po raznih vladah, ki so se vnesli v čl. 6. protokola, smatra tudi kraljevska vlada, da daje čl. 22. konvencije pravico, držati se postopanja, določenega v omenjenem členu, edinole visokim strankam pogodnicam iz splošnega naravnega razloga, ker se morejo navadni zasebniki obrniti samo na narodne sodne instance, če gre za spor z oblastvi kraljevine.

Siam (19. maja 1925.),

Švedska (12. februarja 1926.),

Svica (3. januarja 1927.),

Češkoslovaška (10. februarja 1927.),

Tunis (francoski protektorat) (8. novembra 1926.).

Konvencija in statut o mednarodni upravi železniških prog in zapisnik o podpisu z dne 9. decembra 1923., Ženeva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 3. julija 1930., števil. 148—LIV, ratificirana dne 7. maja 1930.

Nemčija (5. decembra 1927.),

Avstrija (20. januarja 1927.),

Belgija (16. maja 1927.). — Se ne nanaša na Belgijski Kongo in ne na ozemlje Ruandi-Urundi, ki je pod mandatom Belgije, ne da bi se prejudicirala pravica, da se naknadno ratificira v imenu enega ali drugega ali pa obeh ozemelj.

Britanska cesarstvo (29. avgusta 1924.). — V ratifikacijskih instrumentih je izjavljeno, da se ratifikacija ne nanaša na dominion Kanado, na zvezno državo Avstralijo, na dominion Nova Zelandija, na Južnoafriško zvezo, na svobodno državo Irsko (ali na katerokoli ozemlje pod njenim mandatom) in na Indijo, in da se tudi na podlagi možnosti, določene v čl. 9. te konvencije, ta ratifikacija ne nanaša niti na eno od kolonij, posesti ali protektoratov, niti na ozemlje pod mandatom Njegovega Britanskega Veličanstva; s tem se ne prejudicira pravica naknadne ratifikacije ali naknadnega pristopa v imenu kateregakoli izmed vseh teh dominionov, kolonij, posesti, protektoratov ali ozemelj.

* Zakon gl. »Uradni list« št. 4/2 iz leta 1929.

Južna Rodezija (23. aprila 1925.),
 Nova Zemlja (23. aprila 1925.),
 Kolonije, protektorati in teritoriji, kakor slede:
 Britanska Gvianja (22. septembra 1925.),
 Britanski Honduras (22. septembra 1925.),
 Brunaj (22. septembra 1925.),
 Malajske zvezne države:
 Perak (22. septembra 1925.),
 Selangor (22. septembra 1925.),
 Negri Sembilan (22. septembra 1925.),
 Pahang (22. septembra 1925.),
 Gambija (22. septembra 1925.),
 Zlata obala (22. septembra 1925.),
 Hongkong (22. septembra 1925.),
 Malajske države, ki niso v zvezi:
 Johore (22. septembra 1925.),
 Kedah (22. septembra 1925.),
 Perlis (22. septembra 1925.),
 Kelantan (22. septembra 1925.),
 Trengganu (22. septembra 1925.),
 Ingerija (22. septembra 1925.),
 Severna Rodezija (22. septembra 1925.),
 Njassaland (22. septembra 1925.),
 Palestina (22. septembra 1925.),
 Siera-Leone (22. septembra 1925.),
 Malaka (22. septembra 1925.),
 Ozemlje Tanganjika (22. septembra 1925.),
 Nova Zelandija (1. aprila 1925.),
 Indija (1. aprila 1925.),
 Danska (27. aprila 1926.),
 Španija (15. januarja 1930.),
 Estonija (21. septembra 1929.),
 Etiopska (20. septembra 1928.),
 Grčija (6. marca 1929.),
 Madžarska (21. marca 1929.),
 Japonska (30. septembra 1926.),
 Norveška (24. februarja 1926.),
 Holandska (za kraljevino v Evropi) (22. februarja 1928.),
 Poljska in svobodno mesto Gdansk (7. januarja 1928.),
 Rumunija (23. decembra 1925.),
 Siam (9. januarja 1925.),
 Švedska (15. septembra 1927.),
 Švica (23. oktobra 1926.),

Mednarodna konvencija o opiju z dne 19. februarja 1925.* Ženeva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 26. septembra 1929., števil. 225—XCI, ratificirana dne 4. septembra 1929.

Nemčija (15. avgusta 1929.). — S pridržkom, priključenim zapisniku plenarne seje z dne 16. februarja 1925. (Za veljavnost podpisov in ratifikacije te konvencije je pogoj, da prisostvuje kak nemški izvedenec kot član centralnega odbora).

Avstrija (25. novembra 1927.),
 Belgija (24. avgusta 1927.). — Ne velja za Belgijski Kongo, niti za ozemlje Ruanda Urundi, ki je pod mandatom Belgije.

Britansko cesarstvo (17. februarja 1926.). — Ratifikacija ne velja za dominion Kanado, niti za svobodno državo Irsko in ni obvezna ustrezno možnosti, pridržani s predpisi čl. 39. konvencije za ko-

lonije Bahamas, niti za državo Saravak, ki je pod zaščito Njegovega Britanskega Veličanstva.

Kanada (27. junija 1928.),
 Avstralija (17. februarja 1926.),
 Južnoafriška Zveza (17. februarja 1926.),
 Indija (17. februarja 1926.),
 Država Saravak (11. marca 1926.),
 Bahamas (22. oktobra 1926.),
 Bolgarija (9. marca 1927.),
 Kolumbija (3. decembra 1930.),
 Danska (23. aprila 1930.),
 Svobodno mesto Gdansk (potem Poljske) (16. junija 1927.),
 Dominikanska republika (19. julija 1928.),
 Egipt (16. marca 1926.),
 Španija (22. junija 1928.). — Velja tudi za španske kolonije in za španski protektorat Maroko.
 Estonija (30. avgusta 1930.),
 Finska (5. decembra 1927.),
 Francija (2. julija 1927.). — Francoska vlada je prisiljena izjaviti svoje pridržke glede kolonij, protektoratov in ozemelj pod mandatom, ki so zavisni od njene oblasti, odnosno glede možnosti, da izdeleže redno v nepodaljšljivem roku tromesečne statistike, določene v odstavku 2., čl. 22.
 Grčija (10. decembra 1929.),
 Madžarska (27. avgusta 1930.),
 Italija (za kraljevino in za kolonije) (11. decembra 1929.),
 Japonska (10. oktobra 1928.),
 Letonska (31. oktobra 1928.),
 Luksemburg (27. marca 1928.),
 Monako (9. februarja 1927.),
 Novi Hebridi (27. decembra 1927.),
 Holandska (s Holandsko Indijo, Surinamom in Kirasom) (4. junija 1928.),
 Poljska (16. junija 1927.),
 Portugalska (13. septembra 1926.),
 Rumunija (18. maja 1928.),
 San Marino (21. aprila 1926.),
 Salvador (2. decembra 1926.),
 Siam (11. oktobra 1929.),
 Sudan (20. februarja 1926.),
 Švedska (6. decembra 1930.),
 Švica (3. aprila 1929.). — S pozivom na deklaracijo, katero je sestavila švicarska delegacija na 36 plenarni seji konference, glede pošiljanja tromesečnih statistik, določenih v čl. 22., števil. 2.
 Češkoslovaška (11. aprila 1927.),
 Urugvaj (11. septembra 1930.),
 Venezuela (19. junija 1929.),

Zapisnik o gornji konvenciji.

Nemčija (15. avgusta 1929.),
 Britansko cesarstvo (17. februarja 1926.),
 Kanada (27. junija 1928.),
 Avstralija (17. februarja 1926.),
 Južnoafriška zveza (17. februarja 1926.),
 Nova Zelandija (17. februarja 1926.),
 Indija (17. februarja 1926.),
 Država Saravak (11. marca 1926.),
 Bahamas (22. oktobra 1926.),
 Bolgarija (9. marca 1927.),
 Kolumbija (3. decembra 1930.),
 Egipt (16. marca 1926.),

* Zakon gl. »Uradni list« števil. 54/15 iz l. 1929.

Spanija (19. aprila 1930.),
 Estonska (30. avgusta 1930.),
 Finska (5. decembra 1927.),
 Grčija (10. decembra 1929.),
 Japonska (10. oktobra 1928.),
 Letonska (31. oktobra 1928.),
 Luksemburg (27. marca 1928.),
 Holandska (s Holandsko Indijo, Surinamom in Kirasom) (4. junija 1928.),
 Portugalska (13. septembra 1926.),
 Rumunija (18. maja 1928.),
 Salvador (2. decembra 1926.),
 Siam (11. oktobra 1929.),
 Sudan (20. februarja 1926.),
 Češkoslovaška (11. aprila 1927.),
 Venezuela (19. junija 1929.).

Konvencija o kontroliranju mednarodne trgovine z orožjem, strelivom in vojnim materialom z dne 17. junija 1925., Ženeva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 21. maja 1929., števil. 117—L. Ni ratificirana in zbog tega za kraljevino Jugoslavijo še ne obstoji mednarodna obveza.

Zapisnik o prepovedi, da se uporabljajo v vojni dušljivi, strupeni ali podobni plini in bakteriološka sredstva, z dne 17. junija 1925., Ženeva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 21. maja 1929., števil. 117—L, ratificiran 12. aprila 1929.

Nemčija (25. aprila 1929.),
 Avstrija (9. maja 1928.),
 Belgija (4. decembra 1928.):

1. Navedeni zapisnik zavezuje belgijsko vlado samo napram tistim državam, ki so ga podpisale in ratificirale, ali ki mu bodo pristopile.
2. Navedeni zapisnik neha biti pravnoveljavno obvezen za belgijsko vlado glede vsake sovražne države, čije oborožene sile ali čije zavezniki ne bi spoštovali prepovedi, ki so predmet tega zapisnika.

Britansko cesarstvo (9. aprila 1930.). — Ne zavezuje niti Indije niti katerega od britanskih dominionov, ki sodelujejo kot posebni člani pri Društvu narodov in ki ne podpišejo posebej ta zapisnik ali ki ne pristopijo posebej.

1. Navedeni zapisnik zavezuje Njegovo Britansko Veličanstvo samo glede tistih sil in držav, ki so ga podpisale in ratificirale ali ki so mu definitivno pristopile.
2. Navedeni zapisnik neha biti obvezen za Njegovo Britansko Veličanstvo glede vsake sovražne sile, čije oborožena moč ali čije zavezniki oborožene sile ne bi spoštovali prepovedi, ki so predmet tega zapisnika.

Kanada (6. maja 1930.):

1. Navedeni zapisnik zavezuje Njegovo Britansko Veličanstvo samo glede tistih držav, ki so ga podpisale in ratificirale ali ki so mu definitivno pristopile.
2. Navedeni zapisnik neha biti obvezen za Njegovo Britansko Veličanstvo glede vsake sovražne države, čije oborožene sile ali čije zavezniki de jure ali de facto ne bi spoštovali prepovedi, ki so predmet tega zapisnika.

Avstralija (22. januarja 1930.). — S pridržkom, da zavezuje navedeni zapisnik Njegovo Veličanstvo

samo glede tistih sil in držav, ki so ga podpisale in ratificirale ali ki so mu pristopile in da neha biti obvezen navedeni zapisnik za Njegovo Veličanstvo glede vsake sovražne sile, čije oborožene sile ali čije zavezniki oborožene sile ne bi spoštovali tega zapisnika.

Nova Zelandija (22. januarja 1930.). — S pridržkom, da obvezuje navedeni zapisnik Njegovo Veličanstvo samo glede tistih sil in držav, ki so ga podpisale in ratificirale ali ki so mu pristopile in da neha biti navedeni zapisnik obvezen za Njegovo Veličanstvo glede vsake sovražne sile, čije oborožena moč ali čije zavezniki oborožene sile ne bi spoštovali tega zapisnika.

Južnoafriška zveza (22. januarja 1930.). — S pridržkom, da obvezuje navedeni zapisnik Njegovo Veličanstvo samo glede tistih sil in držav, ki so ga podpisale in ratificirale ali ki so mu pristopile in da neha navedeni zapisnik biti obvezen za Njegovo Veličanstvo glede vsake sovražne sile, čije oborožena moč ali čije zavezniki oborožene sile ne bi spoštovali tega zapisnika.

Svobodna država Irska (18. avgusta 1930.). — Vlada svobodne države Irske smatra, da s tem pristopom ne prevzame nikake obveznosti razen do držav, ki so podpisale in ratificirale navedeni zapisnik ali ki mu bodo definitivno pristopile in če oborožene sile kake sovražne države ali kakega zaveznika take države ne bi spoštovali navedenega zapisnika, da prestane vlada svobodne države Irske biti vezana na navedeni zapisnik glede tiste države.

Indija (9. aprila 1930.):

1. Navedeni zapisnik zavezuje Njegovo Britansko Veličanstvo samo glede tistih držav, ki so ga podpisale in ratificirale ali ki mu bodo definitivno pristopile.
2. Navedeni zapisnik neha biti za Njegovo Britansko Veličanstvo obvezen glede vsake sovražne sile, čije oborožena moč ali čije zavezniki oborožene sile ne bi spoštovali prepovedi, ki so predmet tega zapisnika.

Kitajska (7. avgusta 1929.),

Danska (5. maja 1930.),

Egipt (6. decembra 1928.),

Spanija (22. avgusta 1929.). — Izjavlja, da priznava za polnopravno obvezen brez posebne konvencije do vsakega člana ali države, ki sprejmejo isto obveznost in se je držijo, t. j. s pogojem vzajemnosti zapisnik o prepovedi, da se uporabljajo v vojni dušljivi, strupeni ali podobni plini in bakteriološka sredstva, podpisan v Ženevi dne 17. junija 1925.

Finska (26. junija 1929.),

Francija (9. maja 1926.):

1. Navedeni zapisnik zavezuje vlado francoske republike samo do tistih držav, ki so ga podpisale in ratificirale ali ki mu bodo pristopile.
2. Navedeni zapisnik neha biti polnopravno obvezen za vlado francoske republike glede vsake sovražne države, čije oborožene sile ali čije zavezniki ne bi spoštovali prepovedi, ki so predmet tega zapisnika.

Italija (3. aprila 1928.),

Liberija (2. aprila 1927.).

Holandska (s Holandsko Indijo, Surinamom in Kirasom) (31. oktobra 1931.). — S pridržkom, da neha ta zapisnik, kar se tiče uporabe dušljivih, strupenih ali slanih plinov v vojni, kakor tudi vseh analognih tekočin, materij ali postopkov, biti polnopravno obvezen za kraljevsko vlado Holandske do vsake sovražne države, čije oborožene sile ali čije zavezniški ne bi spoštovali prepovedi, ki so predmet tega zapisnika.

Perzija (4. julija 1929.),
Poljska (4. februarja 1929.),
Portugalska (1. julija 1930.):

1. Navedeni zapisnik zavezuje vlado portugalske republike samo do tistih držav, ki so ga podpisale in ratificirale ali ki mu bodo pristopile.
2. Navedeni zapisnik neha biti polnopravno obvezen za vlado portugalske republike do vsake sovražne države, čije oborožene sile ali čije zavezniški ne bi spoštovali prepovedi, ki so predmet tega zapisnika.

Rumunija (23. avgusta 1929.).

S pridržkom:

1. da zavezuje navedeni zapisnik kraljevsko rumunsko vlado samo napram tistim državam, ki so ga podpisale in ratificirale, ali ki mu bodo definitivno pristopile;
2. da neha navedeni zapisnik biti obvezen za kraljevsko rumunsko vlado napram katerikoli sovražni državi, čije oborožene sile ali čije zavezniški de jure ali de facto ne bodo spoštovali prepovedi, ki so predmet tega zapisnika.

Zveza sovjetskih socialističnih republik (5. aprila 1928.):

1. Navedeni zapisnik zavezuje vlado Zveze sovjetskih socialističnih republik samo napram tistim državam, ki so ga podpisale in ratificirale, ali ki so mu definitivno pristopile.
2. Navedeni zapisnik neha biti obvezen za vlado Zveze sovjetskih socialističnih republik napram vsaki sovražni državi, čije oborožene sile ali čije zavezniški ne bi de jure ali de facto spoštovali prepovedi, ki so predmet tega zapisnika.

Švedska (25. aprila 1930.),

Turčija (5. oktobra 1929.),

Venezuela (8. februarja 1929.).

Konvencija o določevanju ladijske prostornine za notranjo plovbo in zapisnik o podpisu z dne 27. novembra 1925., Paris. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 3. julija 1930., števil. 148—LIV, ratificirana dne 7. maja 1930.

Nemčija (2. julija 1927.),
Avstrija (4. julija 1927.),
Belgija (2. julija 1927.),
Bolgarija (2. julija 1927.),
Britansko cesarstvo (za Veliko Britanijo in Severno Irsko) (14. junija 1927.),
Svobodno mesto Gdansk, potem Poljske (23. julija 1930.),
Španija (11. julija 1927.),
Francija (2. julija 1927.). — Francoska vlada smatra, kakor je to določeno tudi v čl. 6. zapisnika o podpisih, da se morajo, če gre za vnovično izmeritev ladje, koje prostornino so njeni uradniki prvotno ugotovili, izvirne neizbrisne znamke, ako ni bil njih edini namen, da pokažejo prostornino, dopol-

niti z neizbrisnim križem z enakimi kraki, tako da se more ta dopolnitev smatrati za enakovredno odstranitvi, predpisani s čl. 10. dodatka k konvenciji, namreč, da se oznamujejo stare pločice o prostornini s križem, namesto da se odstranijo, in da se morajo stare pločice o prostornini, če se jim dodajo nove pločice o prostornini, postaviti na istem nivoju, kakor nove in blizu njih. V navedenem primeru se morajo poslati obvestila, ki jih določata tretji odstavek člena 5. in člen 3. konvencije, prav tako uradu za izvirne vpise.

Madžarska (3. januarja 1928.),

Holandska (za kraljevino v Evropi) (2. julija 1927.),

Poljska (16. julija 1930.),

Rumunija (18. maja 1928.),

Švica (2. julija 1927.),

Českoslovaška (17. januarja 1929.).

Konvencija o suženjstvu z dne 25. septembra 1926.,* Zeneva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 7. oktobra 1929., ratificirana dne 28. septembra 1929.

Nemčija (12. marca 1929.),

Ameriške Zedinjene države (21. marca 1929.). — S pridržkom, da pristopi vlada Zedinjenih držav, verna svoji politiki zoperstavljanja prisilnemu ali obveznemu delu, razen primera, kadar tako delo ne predstavlja kazni za zločin, kjer se je prizadela oseba predpisno spoznala za krivo, konvenciji, izvzemši prvi pododdelek drugega paragrafa člena 5., ki se glasi tako-le:

»Da se sme, s pridržkom prehodnih odredb, navedenih v sledečem paragrafu 2., zahtevati prisilno ali obvezno delo le za javne namene.«

Avstrija (19. avgusta 1927.),

Belgija (23. septembra 1927.),

Britansko cesarstvo (18. junija 1927.). — Ne velja za Indijo niti za katerega od britanskih dominionov, ki se udeležujejo kot posebni člani pri Društvu narodov in ki posebej ne podpisajo konvencije ali ji ne pristopijo.

Kanada (6. avgusta 1928.),

Avstralija (18. junija 1927.),

Južnoameriška zveza (18. junija 1927.),

Nova Zelandija (18. junija 1927.).

Indija (18. junija 1927.). — Na podstavi čl. 9. te konvencije izjavljam, da moj podpis ne obvezuje moje države, kar se tiče uzakonitve čl. 2., odstavka b), čl. 5., 6. in 7. te konvencije v sledečih ozemljih: v Birmaniji, oblasti Naga, ki se razširja zapadno in južno od doline Hukaung, omejene severno in zapadno z mejo Asama, vzhodno z reko Nanfuk in južno s Singalink Hkanton in oblastjo Somra; v Asamu, obmejni oblasti Sadije in Balipara, ozemelj, ki ležita vzhodno od oblasti Naga Hills prav do birmanske meje in majhen pas južno od oblasti Lušaj Hills, kakor tudi na ozemljih Indije, ki pripadajo kakemu knezu ali šefu, ki je pod suverenostjo Njegovega Veličanstva.

Prav tako izjavljam, da podpis, ki ga dajem na konvencijo, ne zavezuje moje države glede čl. 3. v obsegu, v katerem sme navedeni člen zahtevati sodelovanje Indije v kaki konvenciji, po čije odred-

* Konvencijo (zakon), gl. »Uradni list« števil. 115/26 iz leta 1930.

bah bi ladje radi tega, ker jih imajo, preskrbujejo s posadko ali poveljujejo Hindi ali radi tega, ker je polovica posadke sestavljena iz Hindov, bile klasificirane kot domače ladje ali pa bi se jim krajšala vsaka ugodnost, pravica ali imuniteta, ki je priznana podobnim ladjam drugih držav, ki so podpisale pakt ali pa bi se morale podvreči bremenom ali pravnim omejitvam, ki se ne bi razširile na podobne ladje ostalih omenjenih držav.

Svobodna država Irska (18. julija 1930.),

Bolgarija (9. marca 1927.),

Danska (17. maja 1927.),

Egipt (25. januarja 1928.),

Ekvador (26. marca 1928.),

Španija (12. septembra 1927.). — Velja za Španijo in španske kolonije, izvemši španski protektorat Maroko.

Estonska (16. maja 1929.),

Finska (29. septembra 1927.),

Grčija (4. julija 1930.),

Haiti (3. septembra 1927.),

Madžarska (16. aprila 1927.). — Kraljevska madžarska vlada izjavlja glede na paragraf 2., odstavek 2., čl. 5. mnenje, da se uporabljanje prisilnih ukrepov po oblastvu zoper osebe, ki se brez zakonite podlage branijo vršiti svoje obveznosti (dolžnost služinčadi, poljedelskih delavcev, delavcev za žetev) in ki so sprejete na podlagi državlanskega prava — ne more smatrati kot ukrep, ki privede do položaja, podobnega suženstvu in ki je s to konvencijo prepovedan, ker gre v teh primerih edino za to, da se obvaruje rok za odpoved delodajalcev, ki ga določa zakon, ali pa da se docela izvrši kako kratkodobno delo, ki ga je delavec prostovoljno prevzel.

Irak (18. januarja 1929.),

Italija (25. avgusta 1928.),

Letonska (9. julija 1927.),

Liberia (17. maja 1930.),

Monako (17. januarja 1928.),

Nikaragua (3. oktobra 1927.),

Norveška (10. septembra 1927.),

Holandska (s Holandsko Indijo, Surinamom in Kirasom) (7. januarja 1928.),

Poljska (17. septembra 1930.),

Portugalska (4. oktobra 1927.),

Sudan (15. septembra 1927.),

Švedska (17. decembra 1927.),

Švica (1. novembra 1930.),

Češkoslovaška (10. oktobra 1930.).

Mednarodna konvencija o ukinitvi prepovedi in omejitve uvoza in izvoza z dne 8. novembra 1927.* Ženeva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 1. oktobra 1929., števil. 229—XCIII, ratificirana dne 30. septembra 1929. Konvencija ne velja za kraljevino Jugoslavijo, ker je še niso ratificirale tiste države, od kojih ratifikacij zavisi njena obveznost.

Protokol h gornji konvenciji z dne 8. novembra 1927.* Objavljen v »Službenih novinah« z dne 1. oktobra 1929., števil. 229—XCIII. Protokol ne velja za kraljevino Jugoslavijo iz istih razlogov, kakor gornja konvencija.

* Zakon gl. »Uradni list« števil. 174/38 iz leta 1930.

Dopolnilni sporazum h konvenciji z dne 8. novembra 1927. o ukinitvi prepovedi in omejitve uvoza in izvoza z dne 11. julija 1928.* Ženeva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 1. oktobra 1929., števil. 229—XCIII. Dopolnilni sporazum ne velja za kraljevino Jugoslavijo iz istih razlogov, kakor gornja konvencija.

Protokol h gornjemu dopolnilnemu sporazumu z dne 11. julija 1928.* Ženeva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 1. oktobra 1929., števil. 229—XCIII. Protokol k dopolnilnemu sporazumu ne velja za kraljevino Jugoslavijo iz istih razlogov, kakor dopolnilni sporazum.

Mednarodni sporazum o izvozu kož z dne 11. julija 1928.** Ženeva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 1. oktobra 1929., števil. 229—XCIII, ratificiran dne 30. septembra 1929.

Nemčija (30. junija 1929.),

Avstrija (26. junija 1929.),

Belgija (27. aprila 1929.). — Belgijska vlada ne sprejme nikakršne obveznosti glede belgijske kolonije Kongo, kakor tudi ne za ozemlje pod belgijskim mandatom Ruanda-Urundi.

Velika Britanija in Severna Irska (9. aprila 1929.). Se ne nanaša na kolonije, protektorate ali ozemlja, ki so pod suverenostjo ali mandatom Njegovega Britanskega Veličanstva.

Danska (14. junija 1929.). — Ratifikacija ne obseza Grenlandije.

Finska (27. junija 1929.).

Francija (30. junija 1929.). S svojim pristopom ne sprejme nikakršne obveznosti za celokupnost svojih kolonij, protektoratov in ozemelj, ki so pod njeno suverenostjo ali mandatom.

Madžarska (26. julija 1929.). Obveznost tega sporazuma za Madžarsko nastane z ratifikacijo po Avstriji, Rumuniji, kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev in Češkoslovaški.

Italija (29. junija 1929.).

Luksemburg (27. junija 1929.).

Norveška (26. septembra 1930.).

Holandska (28. junija 1929.). — Holandska vlada ne sprejme nikakršne obveznosti glede prekomorskih ozemelj. Holandska se zaveže, da razširi glede vsake druge visoke stranke pogodnice, ki sprejme enako obvezo, uporabo odredb odstavka 3. čl. 8. konvencije z dne 8. novembra 1927. na vsako sporno vprašanje, ki bi se moglo pojaviti glede tolmačenja ali glede uporabljanja odredb tega sporazuma, bodisi da je ali da ni sporno vprašanje pravne narave.

Rumunija (30. junija 1929.). — Obveznost tega sporazuma za Rumunijo nastane z ratifikacijo po Avstriji, Madžarski, Poljski, kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev in Češkoslovaški.

Švedska (27. junija 1929.).

Švica (27. junija 1929.).

Češkoslovaška (28. junija 1929.).

* Zakon (zapisnik) gl. »Uradni list« števil. 174/38 iz leta 1931.

** Sporazum (zakon) gl. »Uradni list« števil. 103/28 iz leta 1930.

Zapisnik h gornjemu sporazumu z dne 11. julija 1928.* Zeneva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 1. oktobra 1929., števil. 229—CIII.

Nemčija (30. junija 1929.),
Avstrija (26. junija 1929.),
Belgija (27. aprila 1929.),
Velika Britanija in Severna Irska (9. aprila 1929.).
Se ne nanaša na kolonije, protektorate ali ozemlja, ki so pod suverenostjo ali mandatom Njegovega Britanskega Veličanstva.
Danska (14. junija 1929.). — Ratifikacija ne velja za Grenlandijo.
Finska (27. junija 1929.),
Francija (30. junija 1929.). — S pridržki, ki so se izrekli ob podpisu sporazuma.
Madžarska (26. julija 1929.),
Italija (29. junija 1929.),
Luksemburg (27. junija 1929.),
Norveška (26. septembra 1930.),
Holandska (28. junija 1929.). — Holandska vlada ne sprejme nikakršnih obveznosti glede prekomorskih ozemelj.
Rumunija (30. junija 1929.). — Isti pridržek kot v sporazumu.
Švedska (27. junija 1929.),
Švica (27. junija 1929.),
Českoslovaška (28. junija 1929.).

Mednarodni sporazum o izvozu kosti z dne 11. julija 1928. Zeneva.** Objavljen v »Službenih novinah« z dne 1. oktobra 1929., ratificiran 30. septembra 1929.

Nemčija (30. junija 1929.),
Avstrija (26. junija 1929.),
Belgija (27. aprila 1929.). — Belgijska vlada ne sprejme nikakršne obveznosti glede belgijske kolonije Kongo, kakor tudi ne glede ozemlja pod belgijskim mandatom Ruanda-Urundi.
Velika Britanija in Severna Irska (9. aprila 1929.).
Ne velja za kolonije, protektorate ali ozemlja, ki so pod suverenostjo ali mandatom Njegovega Britanskega Veličanstva.
Danska (14. junija 1929.). — Ratifikacija ne velja za Grenlandijo.
Finska (27. junija 1929.),
Francija (30. junija 1929.). — S svojim pristopom leta ne sprejme nikakršne obveznosti glede celokupnosti njenih kolonij, protektoratov in ozemelj, ki so pod njeno suverenostjo ali mandatom.
Madžarska (26. julija 1929.),
Italija (29. junija 1929.),
Luksemburg (27. junija 1929.),
Norveška (26. septembra 1930.),
Holandska (28. junija 1929.). — Holandska vlada ne sprejme nikakršne obveznosti glede prekomorskih ozemelj. Holandska se zaveže, da razširi glede vsake druge visoke stranke pogodnice, ki sprejme isto obveznost, uporabo odredb odstavka 3., čl. 8. konvencije z dne 8. novembra 1927. na vsako sporno vprašanje, ki bi se utegnulo pojaviti glede tolmačenja ali primene odredb tega sporazuma, bodisi da je ali da ni sporno vprašanje pravne narave.
Rumunija (30. junija 1929.). — Obveznost tega sporazuma za Rumunijo nastane z ratifikacijo po

* Zapisnik gl. »Uradni list« števil. 103/23 iz leta 1930.

** Sporazum gl. »Uradni list« števil. 67/18 iz l. 1930.

Avstriji, Madžarski, Poljski, kraljevini Srbiji, Hrvatov in Slovencev ter Českoslovaški.
Švedska (27. junija 1929.),
Švica (27. junija 1929.),
Českoslovaška (28. junija 1929.).

Zapisnik h gornjemu sporazumu z dne 11. julija 1928.* Zeneva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 1. oktobra 1929., števil. 229—CIII.

Nemčija (30. junija 1929.),
Avstrija (26. junija 1929.),
Belgija (27. aprila 1929.),
Velika Britanija in Severna Irska (9. aprila 1929.).
Ne velja za kolonije, protektorate ali ozemlja, ki so pod suverenostjo ali mandatom Njegovega Britanskega Veličanstva.
Danska (14. junija 1929.). — Ratifikacija ne velja za Grenlandijo.
Finska (27. junija 1929.),
Francija (30. junija 1929.). — S pridržki, izjavljenimi ob podpisu sporazuma.
Madžarska (26. julija 1929.),
Italija (29. junija 1929.),
Luksemburg (27. junija 1929.),
Norveška (26. septembra 1930.),
Holandska (28. junija 1929.). — Holandska vlada ne sprejme nikakršne obveznosti glede prekomorskih ozemelj.
Rumunija (30. junija 1929.). — Isti pridržek kot v sporazumu.
Švedska (27. junija 1929.),
Švica (27. junija 1929.),
Českoslovaška (28. junija 1929.).

Ta sporazum je dobil moč za države, ki so ga ratificirale dne 1. oktobra 1929 na podlagi protokola, sestavljenega v Zenevi dne 11. septembra 1929. leta.

Mednarodna konvencija o pobijanju ponarejevanja denarja z dne 20. aprila 1929., Zeneva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 9. decembra 1930., števil. 283—XCIV., ratificirana dne 24. novembra 1930.
Bolgarija (22. maja 1930.),
Španija (28. aprila 1930.),
Estonika (30. avgusta 1930.),
Portugalska (18. septembra 1930.).

Protokol z dne 20. aprila 1929., Zeneva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 9. decembra 1930., števil. 283—XCIV.

Bolgarija (22. maja 1930.),
Španija (28. aprila 1930.),
Estonika (30. avgusta 1930.),
Portugalska (18. septembra 1930.).

Konvencija in protokol dobila moč dne 22. februarja 1931. ustrežno čl. 25. konvencije.

Fakultativni zapisnik o mednarodni konvenciji o pobijanju ponarejevanja denarja z dne 20. aprila 1929. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 9. decembra 1930., števil. 283—XCVI.

Bolgarija (22. maja 1930.),
Španija (28. aprila 1930.),
Estonika (30. avgusta 1930.),
Portugalska (18. septembra 1930.),
Rumunija (10. novembra 1930.).

* Zapisnik, gl. »Uradni list« števil. 67/18 iz leta 1930.

Zapisnik o reviziji statuta stalnega mednarodnega sodišča z dne 14. septembra 1929., Ženeva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 10. septembra 1930., števil. 206—LXXII., ratificiran dne 25. avgusta 1930. Še ni dobil moč.

Zapisnik glede pristopa Ameriških Združenih držav k zapisniku o podpisu statuta stalnega mednarodnega sodišča z dne 14. septembra 1929., Ženeva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 10. septembra 1930., števil. 206—LXXII., ratificiran dne 28. avgusta 1930. Še ni dobil moč.

Konvencija o brezposelnosti, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem prvem zasedanju dne 21. novembra 1919. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII., ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Južnoafriška zveza (20. februarja 1924.),
Nemčija (6. junija 1924.),
Avstrija (12. junija 1924.),
Velika Britanija (14. julija 1921.),
Belgija (25. avgusta 1930.). — S pridržkom odločitve glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongru in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije,
Bolgarija (14. februarja 1922.),
Danska (13. oktobra 1921.),
Španija (4. julija 1923.),
Estonika (20. decembra 1922.),
Finska (19. oktobra 1921.),
Francija (25. avgusta 1925.),
Grčija (19. novembra 1920.),
Madžarska (1. marca 1928.),
Indija (14. julija 1921.),
Svobodna država Irska (4. septembra 1925.),
Italija (10. aprila 1923.),
Japonska (23. novembra 1922.),
Luksemburg (16. aprila 1928.),
Norveška (23. novembra 1921.),
Poljska (21. junija 1924.),
Rumunija (13. junija 1921.),
Švedska (27. septembra 1921.),
Švica (9. oktobra 1922.).

Konvencija o zaposlitvi žensk pred porodom in po njem, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem prvem zasedanju dne 29. novembra 1919. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII., Ratificirana in registrirana 1. aprila 1927.

Nemčija (31. oktobra 1927.),
Bolgarija (14. februarja 1922.),
Čile (15. septembra 1925.),
Kuba (6. avgusta 1928.),
Španija (4. julija 1923.),
Grčija (19. novembra 1920.),
Madžarska (19. aprila 1928.),
Letonska (3. junija 1926.),
Luksemburg (16. aprila 1928.),
Rumunija (13. junija 1921.).

Konvencija o nočnem delu žensk, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem prvem zasedanju dne 28. novembra 1919. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII., Ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Južnoafriška zveza (1. novembra 1921.),
Avstrija (12. junija 1924.).

Belgija (12. julija 1924.),
Velika Britanija (14. julija 1921.),
Bolgarija (14. februarja 1922.),
Kuba (6. avgusta 1928.),
Estonika (20. decembra 1922.),
Francija (14. maja 1925.),
Grčija (19. novembra 1920.),
Madžarska (19. aprila 1928.),
Indija (14. julija 1921.),
Svobodna država Irska (4. septembra 1925.),
Italija (10. aprila 1923.),
Luksemburg (16. aprila 1928.),
Holandska (4. septembra 1922.),
Rumunija (13. junija 1921.),
Švica (9. oktobra 1920.),
Češkoslovaška (24. avgusta 1921.).

Konvencija, s katero se določi najmanjša starostna doba za pripustitev otrok za industrijska dela, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem prvem zasedanju dne 28. novembra 1919. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII., Ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Belgija (12. julija 1924.),
Velika Britanija (14. julija 1921.),
Bolgarija (14. februarja 1922.),
Čile (15. septembra 1925.),
Kuba (6. avgusta 1928.),
Danska (4. januarja 1923.),
Estonika (20. decembra 1922.),
Grčija (19. novembra 1920.),
Svobodna država Irska (4. septembra 1925.),
Japonska (7. avgusta 1926.),
Letonska (3. junija 1926.),
Luksemburg (16. aprila 1928.),
Holandska (21. julija 1928.),
Poljska (21. junija 1924.),
Rumunija (13. junija 1921.),
Švica (9. oktobra 1922.),
Češkoslovaška (24. avgusta 1921.).

Konvencija o nočnem delu otrok v industriji, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem prvem zasedanju dne 28. novembra 1919. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII., Ratificirana in registrirana 1. aprila 1927.

Avstrija (12. junija 1924.),
Belgija (12. julija 1924.),
Velika Britanija (14. julija 1921.),
Bolgarija (14. februarja 1922.),
Čile (15. septembra 1925.),
Kuba (6. avgusta 1928.),
Danska (4. januarja 1923.),
Estonika (20. decembra 1922.),
Francija (25. avgusta 1925.),
Grčija (19. novembra 1920.),
Madžarska (19. aprila 1928.),
Indija (14. julija 1921.),
Svobodna država Irska (4. septembra 1925.),
Italija (10. aprila 1923.),
Letonska (3. junija 1926.),
Luksemburg (16. aprila 1928.),
Holandska (17. marca 1924.),
Poljska (21. junija 1924.).

Rumunija (13. junija 1921.).

Švica (9. oktobra 1922.).

Konvencija, s katero se določi najnižja starost za otroke, ki se pripuščajo za mornarsko delo, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem drugem zasedanju dne 9. julija 1920. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927. šte. 95—XXII. Ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Nemčija (11. junija 1929.).

Belgija (4. februarja 1925.). — S pridržkom naknadne odločitve glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.

Velika Britanija (14. julija 1921.).

Bolgarija (16. marca 1923.).

Kanada (31. marca 1926.).

Kuba (6. avgusta 1928.).

Danska (12. maja 1924.).

Španija (20. junija 1924.).

Estonska (3. marca 1923.).

Finska (10. oktobra 1925.).

Grčija (16. decembra 1925.).

Madžarska (1. marca 1928.).

Svobodna država Irska (4. septembra 1925.).

Japonska (7. junija 1924.).

Letonska (3. junija 1926.).

Luksemburg (16. aprila 1928.).

Norveška (7. oktobra 1927.).

Holandska (26. marca 1925.).

Poljska (21. junija 1924.).

Rumunija (8. maja 1922.).

Švedska (27. septembra 1921.).

Konvencija o odškodnini za brezposelnost v primeru brodoloma, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem drugem zasedanju dne 9. julija 1920. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 25. februarja 1930., šte. 44—XVI. Ratificirana in registrirana 30. septembra 1929.

Nemčija (4. marca 1930.).

Belgija (4. februarja 1925.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.

Velika Britanija (12. marca 1926.).

Bolgarija (16. marca 1923.).

Kanada (31. marca 1926.).

Kuba (6. avgusta 1928.).

Španija (20. junija 1924.).

Estonska (3. marca 1923.).

Francija (21. marca 1929.).

Grčija (16. decembra 1925.).

Svobodna država Irska (5. julija 1930.).

Italija (8. septembra 1924.).

Letonska (29. avgusta 1930.). — Letonska je ratificirala to konvencijo 5. avgusta 1926. s sledečim pridržkom: »Konvencija dobi v Letonski moč skladno s pogoji, določenimi v čl. 7. te konvencije, ko registrirajo tiste sile, ki imajo največji vpliv na pomorsko trgovino, svoje ratifikacije v sekretariatu Društva narodov.« Z instrumentom, ki se je deponiral v sekretariatu 29. avgusta 1930., je bil ta pridržek umaknjen.

Luksemburg (16. aprila 1928.).

Poljska (21. junija 1924.).

Rumunija (10. novembra 1930.).

Konvencija o nameščenju mornarjev, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem drugem zasedanju dne 10. julija 1920. Objavljena v »Službenih novinah« dne 25. februarja 1930., šte. 44—XVI. Ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Nemčija (6. junija 1925.).

Avstralija (3. avgusta 1925.).

Belgija (4. februarja 1925.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.

Bolgarija (16. marca 1923.).

Kuba (6. avgusta 1928.).

Estonska (3. marca 1923.).

Finska (7. oktobra 1922.).

Francija (25. januarja 1928.).

Grčija (16. decembra 1925.).

Italija (8. septembra 1924.).

Japonska (23. novembra 1922.).

Letonska (3. junija 1926.).

Luksemburg (16. aprila 1928.).

Norveška (23. novembra 1921.).

Poljska (21. junija 1924.).

Rumunija (10. novembra 1930.).

Švedska (27. septembra 1921.).

Konvencija o pravicah združevanja in koaliranja poljedelskih delavcev, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem tretjem zasedanju dne 12. novembra 1921. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 25. februarja 1930., šte. 44—XVI. Ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Nemčija (6. junija 1925.).

Avstrija (12. junija 1924.).

Belgija (19. junija 1926.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.

Velika Britanija (6. avgusta 1923.).

Bolgarija (6. marca 1925.).

Cile (15. septembra 1925.).

Danska (20. junija 1930.). — Ta ratifikacija ne velja za Grenlandijo.

Estonska (8. septembra 1922.).

Finska (19. junija 1923.).

Francija (23. marca 1929.).

Indija (11. maja 1923.).

Svobodna država Irska (17. junija 1924.).

Italija (8. septembra 1924.).

Letonska (9. septembra 1924.).

Luksemburg (16. aprila 1928.).

Norveška (11. junija 1929.).

Holandska (20. avgusta 1926.).

Poljska (21. junija 1924.).

Rumunija (10. novembra 1930.).

Švedska (27. novembra 1923.).

Českoslovaška (31. avgusta 1923.).

Konvencija o uporabi svinčevega belila za barvanje, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem tretjem zasedanju dne 19. novembra 1921. Objavljena v »Službenih novinah« dne 25. februarja 1930., šte. 44—XVI. Ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Avstrija (12. junija 1924.).

Belgija (19. julija 1926.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.
 Bolgarija (6. marca 1925.),
 Čile (15. septembra 1925.),
 Kuba (7. julija 1928.),
 Španija (20. junija 1924.),
 Estonka (8. septembra 1922.),
 Finska (5. aprila 1929.). — (Velja od 1. oktobra 1929.)
 Francija (10. februarja 1926.),
 Grčija (22. decembra 1926.),
 Madžarska (4. januarja 1928.). — Kar se tiče Madžarske, stopi konvencija v veljavo šele, ko jo ratificirajo Francija, Velika Britanija in Nemčija.
 Letonska (9. septembra 1924.),
 Luksemburg (16. aprila 1928.),
 Norveška (11. junija 1929.),
 Poljska (21. junija 1924.),
 Rumunija (4. decembra 1925.),
 Švedska (27. novembra 1923.),
 Češkoslovaška (31. avgusta 1923.).

Konvencija o uporabi nedeljskega odpočitka v industrijskih napravah, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem tretjem zasedanju dne 17. novembra 1921. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII. Ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Belgija (19. julija 1926.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.
 Bolgarija (6. marca 1925.),
 Čile (15. septembra 1925.),
 Španija (20. junija 1924.),
 Estonka (29. novembra 1923.),
 Finska (19. junija 1923.),
 Francija (3. septembra 1926.),
 Grčija (11. maja 1929.),
 Indija (11. maja 1923.),
 Svobodna država Irska (22. julija 1930.),
 Italija (8. septembra 1924.),
 Letonska (9. septembra 1924.),
 Luksemburg (16. aprila 1928.),
 Poljska (21. junija 1924.),
 Portugalska (3. julija 1928.),
 Rumunija (18. avgusta 1923.),
 Češkoslovaška (31. avgusta 1923.).

Konvencija, s katero se določi najnižja starostna doba mladine za delo kot premogarji in kurjači, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem tretjem zasedanju dne 11. novembra 1921. Objavljena v »Službenih novinah« dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII. Ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Nemčija (11. junija 1929.),
 Belgija (19. julija 1926.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.
 Velika Britanija (8. marca 1926.),
 Bolgarija (6. marca 1925.),
 Kanada (31. marca 1926.),
 Kuba (7. julija 1928.),
 Danska (12. maja 1924.),

Španija (20. junija 1924.),
 Estonka (8. septembra 1922.),
 Finska (10. oktobra 1925.),
 Francija (16. januarja 1928.),
 Grčija (14. junija 1930.),
 Madžarska (1. marca 1928.),
 Indija (20. novembra 1922.),
 Svobodna država Irska (5. julija 1930.),
 Italija (8. septembra 1924.),
 Japonska (4. decembra 1930.). — Ta ratifikacija ne velja za Koreo, Formozo, Karafuto, zakupljeno ozemlje Kuan-Tung, niti za otoke Južnega morja, ki so pod japonskim mandatom.
 Letonska (9. septembra 1924.),
 Luksemburg (16. aprila 1928.),
 Norveška (7. oktobra 1927.),
 Poljska (21. junija 1924.),
 Rumunija (18. avgusta 1923.),
 Švedska (14. julija 1925.).

Konvencija o obveznem zdravniškem pregledu otrok in mladeničev, ki se zaposlujejo na ladjah, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem tretjem zasedanju dne 11. novembra 1921. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII. Ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Nemčija (11. junija 1929.),
 Belgija (19. julija 1926.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.
 Velika Britanija (8. marca 1926.),
 Bolgarija (6. marca 1925.),
 Kanada (31. marca 1926.),
 Kuba (7. julija 1928.),
 Španija (20. junija 1924.),
 Estonka (8. septembra 1922.),
 Finska (10. oktobra 1925.),
 Francija (22. marca 1928.),
 Grčija (28. junija 1930.),
 Madžarska (1. marca 1928.),
 Indija (20. novembra 1922.),
 Svobodna država Irska (5. julija 1930.),
 Italija (8. septembra 1924.),
 Japonska (7. junija 1924.),
 Letonska (9. septembra 1924.),
 Luksemburg (16. aprila 1928.),
 Holandska (9. marca 1928.),
 Poljska (21. junija 1924.),
 Rumunija (18. avgusta 1923.),
 Švedska (14. julija 1925.).

Konvencija o odškodnini za nezgode pri delu, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem sedmem zasedanju dne 10. junija 1925. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII. Ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Belgija (3. oktobra 1927.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.
 Bolgarija (5. septembra 1929.),
 Kuba (6. avgusta 1928.),
 Španija (22. februarja 1929.),
 Madžarska (19. aprila 1928.),
 Letonska (29. maja 1928.),
 Luksemburg (16. aprila 1928.),

Holandska (13. septembra 1927.).

Portugalska (27. marca 1929.). — S pridržkom, da se konvencija ne uporablja v portugalskih kolonijah vse dotlej, dokler se ne morejo izdati naknadne odločitve.

Švedska (8. septembra 1926.).

Konvencija o odškodnini za poklicne bolezni, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem sedmem zasedanju dne 10. junija 1925. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., šte. 95—XXII. Ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Nemčija (18. septembra 1928.).

Avstrija (29. septembra 1928.).

Belgija (3. oktobra 1927.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.

Velika Britanija (6. oktobra 1926.).

Bolgarija (5. septembra 1929.).

Kuba (6. avgusta 1928.).

Finska (17. septembra 1927.).

Madžarska (19. aprila 1928.).

Indija (30. septembra 1927.). — Ratifikacija indijske vlade velja samo za Britansko Indijo.

Svobodna država Irska (25. novembra 1927.).

Japonska (8. oktobra 1928.). — Ta ratifikacija ne velja za Koreo, Formozo, Karafuto, zakupljeno ozemlje Kuan-Tung, niti za otoke Južnega morja, ki so pod japonskim mandatom.

Letonska (29. novembra 1929.).

Luksemburg (16. aprila 1928.).

Norveška (11. junija 1929.).

Holandska (1. novembra 1928.).

Portugalska (27. marca 1929.). — S pridržkom, da se konvencija ne uporablja v portugalskih kolonijah vse dotlej, dokler se ne morejo izdati naknadne odločitve.

Švedska (15. oktobra 1929.).

Švica (16. novembra 1927.).

Konvencija o enakosti postopka s tujimi in domačimi delavci glede odškodnine za nezgode pri delu, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem sedmem zasedanju dne 5. junija 1925. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., šte. 95—XXII. Ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Južna Afrika (30. marca 1926.).

Nemčija (18. septembra 1928.).

Avstrija (29. septembra 1928.).

Belgija (3. oktobra 1927.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.

Velika Britanija (6. oktobra 1926.).

Bolgarija (5. septembra 1929.).

Kuba (6. avgusta 1928.).

Danska (31. marca 1928.). — Ta ratifikacija ne velja za Grenlandijo.

Španija (22. februarja 1929.).

Estonska (14. aprila 1930.).

Finska (17. septembra 1927.).

Francija (4. aprila 1928.).

Madžarska (19. aprila 1928.).

Indija (30. septembra 1927.). — Ratifikacija indijske vlade velja samo za Britansko Indijo.

Svobodna država Irska (5. julija 1930.).

Italija (15. marca 1928.).

Japonska (8. oktobra 1928.). — Ta ratifikacija ne velja za Koreo, Formozo, Karafuto, zakupljeno ozemlje Kuan-Tung, niti za otoke Južnega morja, ki so pod japonskim mandatom.

Letonska (29. maja 1928.).

Luksemburg (16. aprila 1928.).

Norveška (11. junija 1929.).

Holandska (13. septembra 1927.).

Poljska (28. februarja 1928.).

Portugalska (27. marca 1929.). — S pridržkom, da se konvencija ne uporablja v portugalskih kolonijah vse dotlej, dokler se ne morejo izdati naknadne odločitve.

Švedska (8. septembra 1926.).

Švica (1. februarja 1929.).

Češkoslovaška (8. februarja 1927.).

Konvencija o službeni pogodbi mornarjev, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem devetem zasedanju dne 24. junija 1926. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 25. februarja 1930., šte. 44—XVI. Ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Nemčija (20. septembra 1930.).

Belgija (3. oktobra 1927.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.

Velika Britanija in Severna Irska (14. junija 1929.).

Bolgarija (29. novembra 1929.).

Kuba (7. julija 1928.).

Estonska (10. maja 1929.).

Francija (4. aprila 1928.).

Svobodna država Irska (5. julija 1930.).

Italija (10. oktobra 1929.). — Ta ratifikacija velja prav tako tudi za italijanske kolonije.

Luksemburg (16. aprila 1928.).

Konvencija o repatriaciji mornarjev, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem devetem zasedanju dne 23. junija 1926. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 25. februarja 1930., šte. 44—XVI. Ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Nemčija (14. marca 1930.).

Belgija (3. oktobra 1927.). — S pridržkom naknadnih odločitev glede uporabe konvencije v Belgijskem Kongu in v ozemljih, ki so pod mandatom Belgije.

Bolgarija (29. novembra 1929.).

Kuba (7. julija 1928.).

Estonska (9. julija 1928.).

Francija (4. marca 1929.).

Svobodna država Irska (5. julija 1930.).

Italija (10. oktobra 1929.). — Ta ratifikacija velja prav tako tudi za italijanske kolonije.

Luksemburg (16. aprila 1928.).

Konvencija o zavarovanju industrijskih in trgovinskih delavcev ter služničadi zoper bolezni, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem desetem zasedanju dne 16. junija 1927. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 25. februarja 1930., šte. 44—XVI. Ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Nemčija (23. januarja 1928.).

Avstrija (18. februarja 1929.),
 Bolgarija (1. novembra 1930.),
 Madžarska (19. aprila 1928.),
 Letonska (29. novembra 1929.),
 Luksemburg (16. aprila 1928.),
 Rumunija (28. junija 1929.),
 Češkoslovaška (17. januarja 1929.).

Protokol, ki se nanaša na amandman k čl. 393. versailleske pogodbe in k ustreznim členom drugih mirovnih pogodb je bil razgrnjen radi podpisa v Ženevi dne 14. junija 1923. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 12. februarja 1927., številka 32—VI. Ta protokol ni dobil moči, ker ga še niso ratificirale države, od kojih ratifikacije zavisi njegova obveznost.

Pov. št. 3212. — Iz ministrstva za zunanje posle kraljevine Jugoslavije v Beogradu, dne 17. februarja 1931.

643.

Dopolnilni seznam držav*

kot priloga k seznamu, objavljenem v »Službenih novinah« z dne 14. marca 1931., številki 58—XVI.,** do katerih je kraljevina Jugoslavija v času od 1. januarja do 12. maja 1931. prevzela obveznosti na podstavi sporazumov, sklenjenih pod okriljem Društva narodov.¹

Mednarodna konvencija za pobijanje trgovine z ženskami in otroki z dne 30. septembra 1921., Ženeva.*** Objavljena v »Službenih novinah« z dne 21. maja 1929., številka 117—L., ratificirana dne 2. maja 1929.

Kolonije in protektorat Gambija,
 Protektorat Uganda,
 Ozemlje Tanganjika,
 Danska (23. aprila 1931.):

Ko izvršujem deponiranje ratifikacijskih instrumentov Njegovega Velikanstva kralja Danske in Islandije za mednarodno konvencijo za pobijanje trgovine z ženskami in otroki, ki se je podpisala v Ženevi dne 30. septembra 1921., in kateri je pristopila Danska z deklaracijo z dne 12. marca 1923., imam čast izjaviti po naročilu svoje vlade:

1. da se izvrši ratifikacija po moji vladi s pridržkom, da dobi omenjena konvencija moč, kolikor

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 28. septembra 1931., številka 225/LXXI/473.

** Prvi seznam gl. »Službeni list« št. 642/82 iz leta 1931.

¹ a) Glej seznam držav, do katerih je na dan 1. januarja 1931. kraljevina Jugoslavija zavezana na podstavi sporazumov, sklenjenih pod okriljem Društva narodov z dopolnitvami njih ratifikacij ali pristopov. Zbirka mednarodnih pogodb kraljevine Jugoslavije. Izdaja ministrstva za zunanje posle 1931. Str. 45.

b) Ratifikacija sporazumov in konvencij, sklenjenih pod okriljem Društva narodov. Društvo narodov, komunikacije članom sveta. Službena številka S. 9/1/1931 Ženeva, 12. maja 1931.

*** Konvencije (Zakon) gl. »Uradni list« št. 21/6 iz leta 1929.

se nanaša na Dansko, šele tedaj, ko stopi v veljavo danski kazenski zakonik z dne 15. aprila 1930.

2. da ratifikacija moje vlade ne obvezuje Grenlandije, ker ta konvencija glede na posebne razmere ne velja za to posest.

Čast mi je pripomniti, da mora stopiti v smislu posebnega zakona z dne 15. aprila 1930. kazenski zakonik, ki je gori omenjen, v veljavo z naredbo ministra pravde najkasneje dne 1. januarja 1933.

Mednarodna konvencija o opiju z dne 19. februarja 1925.,* Ženeva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 26. septembra 1929., številka 225—XCI., ratificirana dne 4. septembra 1929.

Litvanska (13. februarja 1931.),

Norveška (16. marca 1931.).

Konvencija o določitvi ladijske prostornine za notranji promet in zapisnik o podpisih z dne 27. novembra 1925., Paris. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 3. julija 1930., številka 148—LIV., ratificirana 7. maja 1930.

Grčija (6. februarja 1931.).

Konvencija o suženstvu z dne 25. septembra 1926., Ženeva.** Objavljena v »Službenih novinah« z dne 7. oktobra 1929., številka 234—XCVII., ratificirana 28. decembra 1929.

Francija (28. marca 1931.).

Mednarodna konvencija o pobijanju ponarejanja denarja z dne 20. aprila 1929., Ženeva. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 9. decembra 1930., številka 233—XCVI., ratificirana 24. novembra 1930.

Danska (16. februarja 1931.):

Ko izvršujem deponiranje ratifikacijskih instrumentov Njegovega Velikanstva kralja Danske in Islandije za mednarodno konvencijo za pobijanje ponarejanja denarja s protokolom, podpisanim v Ženevi 20. aprila 1929., čast mi je izjaviti po naročilu svoje vlade, da se izvrši ratifikacija po moji vladi s pridržkom, da dobi omenjena konvencija in zapisnik moč, kolikor se nanašata na Dansko, šele tedaj, ko stopi v veljavo danski kazenski zakonik z dne 15. aprila 1930.

Ob tej priliki mi je čast pripomniti, da mora stopiti v smislu posebnega zakona istega datuma omenjeni kazenski zakon v veljavo z naredbo ministra pravde najkasneje dne 1. januarja 1933.

Norveška (16. marca 1931.).

Glede na odredbe člena 176., odstavek 2. norveškega rednega kazenskega zakona in čl. 2. norveškega zakona o izročanju zločincev, se izročanje, določeno členu 10. te konvencije ne more odobriti za dejanje, omenjeno v členu 3., številka 2., če je oseba, ki daje v promet ponarejen denar, istega prejela v dobri veri.

Zapisnik z dne 20. aprila 1929., Ženeva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 9. decembra 1930., številka 283—XCVI., ratificiran dne 24. novembra 1930.

Danska (19. februarja 1931.).

(Ista omejitev, kakor za konvencijo.)

Norveška (16. marca 1931.).

* Konvencije (Zakon) gl. »Uradni list« št. 54/15 iz leta 1929.

** Konvencije (Zakon) gl. »Uradni list« št. 115/26 iz leta 1930.

Zapisnik o reviziji statuta stalnega mednarodnega sodišča z dne 14. septembra 1929., Zeneva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 10. septembra 1930., števil. 206—LXXII., ratificiran dne 27. avgusta 1930. Se ni stopil v veljavo.

Bolgarija (27. aprila 1931.),

Francija (8. maja 1931.),

Italija (2. aprila 1931.),

Perzija (25. aprila 1931.).

Zapisnik o pristopu Ameriških Združenih držav k zapisniku o podpisih statuta stalnega mednarodnega sodišča z dne 14. septembra 1929., Zeneva. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 10. septembra 1930., števil. 206—LXXII., ratificiran dne 28. avgusta 1930. Se ni stopil v veljavo.

Bolgarija (27. aprila 1931.),

Francija (8. maja 1931.),

Italija (2. aprila 1931.),

Perzija (25. aprila 1931.).

Konvencija o službeni pogodbi mornarjev, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem devetem zasedanju dne 24. junija 1926. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 25. februarja 1930., števil. 44—XVI. Ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Spanija (23. februarja 1931.).

Konvencija o repatriaciji mornarjev, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem devetem zasedanju dne 23. junija 1926. Objavljena v »Službenih novinah« dne 25. februarja 1930., števil. 44—XVI. Ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Spanija (23. februarja 1931.).

Konvencija o zavarovanju industrijskih in trgovskih delavcev ter služinčadi zoper bolezni, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem desetem zasedanju dne 16. junija 1927. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 25. februarja 1930., števil. 44—XVI. Ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Velika Britanija in Severna Irsko. (20. februarja 1931.).

644.

Dopolnilni seznam držav*

kot priloga seznama, objavljenega v »Službenih novinah« dne 14. marca 1931., in njegove dopolnitve, objavljene v »Službenih novinah« z dne 28. septembra 1931., števil. 225—LXXI., do katerih je kraljevina Jugoslavija v času od 12. maja do 1. septembra 1931., prevzela obveznosti na podstavi sporazumov, sklenjenih pod okriljem Društva narodov.¹

Fakultativna odredba o priznanju pristojnosti stalnega sodišča za mednarodno sodstvo, ki jo določa

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 12. novembra 1931., števil. 265/LXXXIII/583. — Prvi in drugi seznam gl. »Službeni list« št. 642/82 in št. 643/82 iz leta 1931.

¹ a) Glej »Zbirko mednarodnih pogodb kraljevine Jugoslavije«. Izdaja ministrstva za zunanje posle 1931., str. 45.

člen 36. statuta, Zeneva, 16. decembra 1920. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 10. decembra 1930., števil. 284—XCVII., ratificirana dne 24. novembra 1930.

Rumunija (9. junija 1931.). — Reciprociteta petih let napram vladam, ki jih je priznala Rumunija in s pogojem reciprocitete glede pravnih sporov, ki izvirajo iz položaja ali delovanja, ki nastane po ratifikaciji tega pristopa s strani rumunskega parlamenta ter s pridržkom stvari, ki so se obravnavale po posebej določenem ali dogovorjenem postopku, kakor tudi možnosti za Rumunijo, da predloži spor, preden se vsakokrat obrne do sodišča, svetu Društva narodov.

Vendar so izključeni:

a) Vsako sporno vprašanje, načelno ali glede postopka, ki bi moglo posredno ali neposredno povzročiti razpravljanje o sedanjih teritorialnih neokrnjenosti in o suverenih pravicah Rumunije, s čimer se razumejo ona, ki se nanašajo na njena pristanišča in na njene prometne zveze.

b) Spori, ki se tičejo vprašanj, spadajočih po mednarodnem pravu v pristojnost notranjega sodstva Rumunije.

Mednarodna konvencija za pobijanje trgovine z ženskami in otroki. Zeneva, 30. septembra 1921.

Monako (18. julija 1931.).

Mednarodna konvencija o opiju.*** Zeneva, 19. februarja 1925. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 26. septembra 1929., števil. 225—XCI., ratificirana dne 4. septembra 1929.

SVobodna država Irsko. (1. septembra 1931.),

Irak (8. avgusta 1931.),

Kuba (6. julija 1931.).

Zapisnik o mednarodni konvenciji o opiju istega datuma.

Irak (8. avgusta 1931.),

Kuba (6. julija 1931.).

Zapisnik o prepovedi uporabljanja dušljivih, strupenih in podobnih plinov in bakterioloških sredstev v vojni. Zeneva, 17. junija 1925. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 21. maja 1929., števil. 117—L.

Estonska (28. avgusta 1931.),

Grčija (30. maja 1931.),

Letonska (3. junija 1931.),

Siam (6. junija 1931.).

Konvencija o suženjstvu.*** Zeneva, 25. septembra 1926. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 7. oktobra 1929., števil. 234—XCVII., ratificirana dne 28. septembra 1929.

Kuba (6. julija 1931.),

Sirija in Liban (25. junija 1931.),

Rumunija (22. junija 1931.).

b) Ratifikacije sporazumov in konvencij, sklenjenih pod okriljem Društva narodov, komunike članom sveta. Služb. števil. A. 6. (a) 1931. V. Priloga. Zeneva, 3. septembra 1931.

* Konvencijo (zakon) gl. »Uradni list« števil. 21/6 iz leta 1929.

** Konvencijo (zakon) gl. »Uradni list« števil. 54/15 iz leta 1929.

*** Konvencijo (zakon) gl. »Uradni list« števil. 115/26 iz leta 1930.

Konvencije in statut za ustanovitev mednarodne zveze za podporo, Ženeva, 12. julija 1927. Še ne velja. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 7. oktobra 1931., števil. 233—LXXIII., ratificirana 28. avgusta 1931.

Ta konvencija dobi moč šele tedaj, ko se depozirajo ratifikacije ali ko ji pristopi najmanj 12 članov Društva narodov ali držav nečlanic, kojih združeni vložki bi dosegli šeststo delov. Dan, ko dobi moč, je devetdeseti dan potem, ko je generalni sekretar Društva narodov prejel poslednjo teh ratifikacij ali pristopov.

Albanija (31. avgusta 1929.),

Nemčija (31. avgusta 1929.),

Belgija (9. maja 1929.),

Velika Britanija in Severna Irska (9. januarja 1929.). — Ne velja za kolonije in protektorate ali ozemlja, ki so pod suverenostjo ali mandatom Njegovega Britanskega Veličanstva.

Nova Zelandija (22. decembra 1928.). — Smatra se, da ne poteče nobenemu prispevku za pričetni sklad Zveze rok glede Nove Zelandije pred početkom prihodnjega proračunskega leta te države, t. j. 1. aprila 1929.

Indija (2. aprila 1929.),

Bolgarija (22. maja 1931.),

Egipt (7. avgusta 1928.). — S pridržkom, da pristane egiptska vlada naknadno na odločbo izvršilnega odbora, s katero določi svojo notifikacijo.

Ekvator (30. julija 1928.),

Finska (10. aprila 1929.),

Grčija (16. januarja 1931.),

Madžarska (17. aprila 1929.). — Izjavlja v imenu svoje vlade, da se ne nanašajo imunitete, ugodnosti in oprostitve po načelu največje ugodnosti, navedeni v čl. 10. te konvencije, niti na eksteritorialnost, niti na druge pravice in imunitete, ki jih uživajo na Madžarskem diplomatski agenti, ki so pravnomočno akreditirani.

Italija (2. avgusta 1928.). — Se uporablja prav tako tudi za italijanske kolonije.

Luksemburg (27. junija 1929.),

Monako (21. maja 1929.),

Poljska in svobodno mesto Gdansk (11. julija 1930.),

Rumunija (11. septembra 1928.),

Sv. Martin (12. avgusta 1929.),

Sudan (11. maja 1928.),

Švica (2. januarja 1930.),

Češkoslovaška (20. avgusta 1931.),

Venezuela (19. junija 1929.).

Mednarodni sporazum o izvozu kož.* Ženeva, 11. julija 1928. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 1. oktobra 1929., števil. 229—XCII., ratificiran dne 30. septembra 1929.

Poljska (8. avgusta 1931.). — Poljska vlada se obveže, da uveljavi ta sporazum administrativnim putem, počenši s 1. oktobrom 1929.

Zapisnik o tem sporazumu. Ženeva, 11. julija 1928.** Objavljen in ratificiran z gornjim sporazumom.

Poljska (8. avgusta 1931.).

* Sporazum (zakon) gl. »Uradni list« števil. 103/23 iz leta 1930.

** Zapisnik gl. »Uradni list« števil. 103/23 iz leta 1930.

Mednarodni sporazum o izvozu kosti.* Ženeva, 11. julija 1928. Objavljen v »Službenih novinah« z dne 1. oktobra 1929., števil. 229—XCIII., ratificiran dne 30. septembra 1929.

Poljska (8. avgusta 1931.). — Poljska vlada se obveže, da uveljavi ta sporazum administrativnim putem, počenši s 1. oktobrom 1929.

Zapisnik o tem sporazumu. Ženeva, 11. julija 1928.** Objavljen in ratificiran z gornjim sporazumom.

Poljska (8. avgusta 1931.).

Mednarodna konvencija o pobijanju ponarejevanja denarja. Ženeva, 20. aprila 1929. Konvencija in zapisnik sta stopila v veljavo 22. februarja 1931. v smislu čl. 25. konvencije. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 9. decembra 1930., števil. 283—XCVI., ratificirana dne 24. novembra 1930.

Avstrija (25. junija 1931.),

Grčija (19. maja 1931.).

Zapisnik o tej konvenciji. Ženeva, 20. aprila 1929. Objavljen in ratificiran z gornjo konvencijo.

Avstrija (25. junija 1931.),

Grčija (19. maja 1931.).

Fakultativni zapisnik o tej konvenciji. Ženeva, 20. aprila 1929. Objavljen in ratificiran z gornjo konvencijo.

Avstrija (25. junija 1931.),

Grčija (19. maja 1931.).

Konvencija o nočnem delu žensk, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem prvem zasedanju dne 28. novembra 1919. Objavljena v »Službenih novinah« dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII., ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Litvanska (19. junija 1931.).

Konvencija o nočnem delu otrok v industriji, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem prvem zasedanju dne 28. novembra 1919. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII., ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Litvanska (19. junija 1931.).

Konvencija o uporabi nedeljskega počitka v industrijskih napravah, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem tretjem zasedanju dne 17. novembra 1921. Objavljena v »Službenih novinah« dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII., ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Litvanska (19. junija 1931.).

Konvencija, s katero se določi najmanjša starostna doba mladine za delo kot premogarki ali kurjači, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem tretjem zasedanju, dne 11. novembra 1931. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 30. aprila 1927., števil. 95—XXII., ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Holandska (17. junija 1931.).

Konvencija o odškodnini za poklicne bolezni, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem sedmem zasedanju dne 10. junija 1925. Objavljena v »Službenih novinah« z dne

* Sporazum gl. »Uradni list« števil. 67/18 iz l. 1930.

** Zapisnik gl. »Uradni list« števil. 67/18 iz l. 1930.

30. aprila 1927., ratificirana in registrirana dne 1. aprila 1927.

Francija (13. avgusta 1931.).

Konvencija o službeni pogodbi mornarjev, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela na njenem devetem zasedanju dne 24. junija 1926. Objavljena v »Službenih novinah« dne 25. februarja 1930., št. 44—XVI., ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Poljska (8. avgusta 1931.).

Konvencija o repatriaciji mornarjev, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem devetem zasedanju dne 23. junija 1926. Objavljena v »Službenih novinah« dne 25. februarja 1930., št. 44—XVI., ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Poljska (8. avgusta 1931.).

Konvencija o zavarovanju industrijskih in trgovskih delavcev ter služinčadi zoper bolezni, usvojena kot načrt konvencije na mednarodni konferenci dela v njenem desetem zasedanju dne 16. junija 1927. Objavljena v »Službenih novinah« z dne 25. februarja 1930., št. 44—XVI., ratificirana in registrirana dne 30. septembra 1929.

Litvanska (19. junija 1931.).

Pov. št. 19.557/1931. — Iz pisarne ministrstva za zunanje posle:

645.

Razglasitev

ratifikacije fakultativne odredbe, določene v zapisniku o podpisih, ki se nanaša na statut mednarodnega sodišča.*

Tajništvo Društva narodov je obvestilo ministrstvo za zunanje posle z okrožnico z dne 28. septembra 1931., S. L. št. 234, da je poslala kraljevina Italija tajništvu Društva narodov dne 7. septembra 1931. instrument o ratifikaciji fakultativne odredbe, določene v zapisniku o podpisih, ki se nanaša na statut stalnega mednarodnega sodišča, sklenjen v Zenevi 16. septembra 1920. (»Službene novine« z dne 10. decembra 1930., št. 284.).

Pov. št. 19968. — Iz pisarne ministrstva za zunanje posle v Beogradu, dne 12. oktobra 1931.

Razglasitev

ratifikacije mednarodne konvencije za pobijanje trgovine z ženskami in otroki, izvršene po Litvi.**

Tajništvo Društva narodov je obvestilo ministrstvo za zunanje posle z okrožnico S. L. št. 239, da je republika Litva ratificirala dne 14. septembra 1931. mednarodno konvencijo o pobijanju trgovine z ženskami in otroki, ki je bila podpisana v Zenevi dne 30. septem-

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 21. oktobra 1931., št. 246/LXXVI/525. — Zapisnik gl. »Službeni list« št. 34/5 iz leta 1931.

** »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 21. oktobra 1931., št. 246/LXXVI/524. — Konvencijo (zakon) gl. »Uradni list« št. 21/6 iz leta 1930.

bra 1921. (»Službene novine« z dne 21. maja 1929., št. 117.)

Pov. št. 19973. — Iz pisarne ministrstva za zunanje posle v Beogradu, dne 12. oktobra 1931.

Konvencija

o nemoralnih publikacijah.*

Tajništvo Društva narodov je obvestilo ministrstvo za zunanje posle z okrožnico z dne 7. oktobra 1931., S. M. št. 251, da je brazilska vlada deponirala po svojem poslaniku v Bernu ratifikacijski instrument o mednarodni konvenciji za pobijanje trgovine in prometa z nemoralnimi publikacijami, ki je bila podpisana v Zenevi, dne 12. septembra 1931. in objavljena v naših »Službenih novinah« z dne 21. maja 1929., št. 117-L.

Pov. št. 20456. — Iz pisarne ministrstva za zunanje posle v Beogradu, dne 16. oktobra 1931.

Pristop

Rusije k mednarodni konvenciji za izboljšanje usode ranjencev in bolnikov v vojskah med vojno.**

Švicarsko poslaništvo je z noto od 26. septembra 1931., št. 28—L—7, obvestilo ministrstvo za zunanje posle, da je narodni komisar za zunanje posle Zveze sovjetskih socialističnih republik sporočil zvezni vladi s posredništvom komiteja Rdečega križa, da pristopi Zveza sovjetskih socialističnih republik k mednarodni konvenciji za izboljšanje usode ranjencev in bolnikov v vojskah med vojno, sklenjeni dne 27. julija 1929. v Zenevi. Omenjeni pristop je prijavljen z noto z dne 25. avgusta 1931., koje veljavnost prične šest mesecev po notifikaciji, in sicer dne 26. marca 1932.

Pov. št. — Iz pisarne ministrstva za zunanje posle v Beogradu, dne 12. oktobra 1931.

Razglasitev

ratifikacije mednarodne konvencije o uprostitvi carinskih formalnosti, ki jo je izvršila Poljska.***

Tajništvo Društva narodov je z okrožnico S. L. št. 233, obvestilo ministrstvo za zunanje posle, da je republika Poljska deponirala pri Društvu narodov dne 4. septembra 1931. ratifikacijski instrument mednarodne konvencije o uprostitvi carinskih formalnosti, ki je bila podpisana v Zenevi dne 3. novembra 1923. (»Službene novine« z dne 21. maja 1929.)

Pov. št. 19960. — Iz pisarne ministrstva za zunanje posle v Beogradu, dne 12. oktobra 1931.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 21. oktobra 1931., št. 246/LXXVI/527. — Konvencijo (zakon) gl. »Uradni list« št. 15/4 iz leta 1930.

** »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 21. oktobra 1931., št. 246/LXXVI/520. — Konvencijo (zakon) gl. »Službeni list« št. 612/81 iz leta 1931.

*** »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 21. oktobra 1931., št. 246/LXXVI/523.

646.

Izmenjava ratifikacijskih instrumentov dopolnilnega zapisnika.*

Dne 3. junija 1931. so se izmenjali v Beogradu v ministrstvu za zunanje posle med ministrom za zunanje posle in poslanikom republike Poljske ratifikacijski instrumenti dopolnilnega protokola z dne 31. avgusta 1930. za trgovinsko konvencijo, sklenjeno dne 23. novembra 1922. med kraljevino Jugoslavijo in Poljsko republiko.

Pov. št. 10856. — Iz pisarne ministrstva za zunanje posle.

647.

Razpisa.**

Dopolnitev razpisa C. br. 39.200/926 o postopanju radi uporabe ugodnosti iz obćih opazk k XV. delu uvozne carinske tarife.

V razpisu C. br. 39.200/926, točki 3., je odrejeno, da ni smatrati, poleg drugega, za sestavni del kompletne instalacije »materiala za prevajanje in izoliranje električne energije in električne druge razsvetljave«. Zaradi točne uporabe te odredbe dajem carinaricam na osnovi člena 23. v predlogu zakona o obći carinski tarifi naslednje pojasnilo:

Za »material za prevajanje in izoliranje električne energije in električne druge razsvetljave, ki ne spada k sestavi instalacij električnih central in transformatorskih postaj, se smatrajo električni prevodi in drugi predmeti za električno omrežje in razsvetljavo po ulicah in zgradbah, ki služijo za prevajanje električnega toka, sposobnega za uporabo.

Vod (zračni in podzemeljski) pa, ki služi za prenos toka visoke napetosti, nesposobnega za uporabo, od kraja proizvodnje do transformatorskih postaj, kjer se transformira v tok, sposoben za uporabo, se smatra za sestavni del instalacij električnih central in transformatorskih postaj.

S tem se dopolnjuje razpis C. br. 39.200/26.

V Beogradu, dne 3. decembra 1931.; št. 41.504/IV.

Minister za finance
dr. Mil. R. Đorđević s. r.

Rešitev o oprostitvi od izvozne carine na stavbni les.

Na osnovi člena 15. v predlogu zakona o obći carinski tarifi in člena 1. zakona o izpremembi zakonskih odredb, s katerimi se predpisuje zaslisanje ali odločanje ministrskega sveta, odnosno soglasnost finančnega odbora narodne skupščine, je izdal minister za finance naslednjo rešitev, s katero je izjavil soglasnost tudi pred-

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 15. junija 1931., št. 132/XLI/292.

** »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 6. decembra 1931., št. 285A/XCIV/699.

sednik ministrskega sveta pod št. 4734 z dne 30. novembra 1931.:

»1. Ni pobirati izvozne carine na stavbni les, neobdelan, samo razrezan ali prežagan, s srednjim premerom nad 20 cm, iz tar. št. 24., točke 1., izvozne tarife, ki izhaja od smrekovih sušic in smrekovih debel, ki jih je napadel lubadar.

2. Stavbni les iz točke 1. te rešitve, določen za izvoz, mora biti opremljen s potrdilom gozdnih direktij, da izhaja od smrekovih sušic ali od smrekovih debel, ki jih je napadel lubadar.

3. Ta rešitev stopi v veljavo na dan, ko se razglasi v »Službenih novinah«, in velja za eno leto dni.

Iz pisarne ministrstva za finance — oddelka za carine; v Beogradu, dne 2. decembra 1931.; št. 41.414/IV.

648.

Popravek.*

V besedilu zakona o velitvi senatorjev, ki je objavljen v »Službenih novinah« z dne 2. oktobra 1931., št. 229,** so se primerili naslednji tiskovni pogoški:***

V § 15. morajo stati na koncu petega odstavka namesto besed: »kandidata ali namestnika« besede: »kandidata in namestnika«.

V § 45., prvem stavku na koncu je pomotoma natisnjeno: »iz četrtega in petega odstavka § 12.« Teh besed v izvirniku ni in jih je treba izpušiti. V drugem stavku tega paragrafa so natisnjene napačno besede: »iz poslednjega odstavka § 14.« Namesto tega mora stati: »iz predposlednjega odstavka § 12.«

V § 46., mora v oklepaju namesto: »§ 14.« stati: »§ 12.«

Iz pisarne ministrstva za notranje posle; dne 30. novembra 1931., III. br. 66.334.

649.

Popravek.

k zakonu o izpremembi in dopolnitvi zakona o zemljiških knjigah.†

Zakon o izpremembi in dopolnitvi zakona o zemljiških knjigah št. 137.160 z dne 10. decembra 1931.,†† ki je bil razglašen prvič v »Službenih novinah« št. 281—XC z dne 1. decembra 1931., je po pomoti natisnjen še drugič v št. 282—XCI »Službenih novin« z dne 2. decembra 1931.

Po členu 2. omenjenega zakona je stopil ta zakon v veljavo in dobil obvezno moč na dan razglasitve z dne 1. decembra 1931. Njegovo drugo objavo je smatrati za neveljavno.

Uredništvo »Službenih novin«.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 5. decembra 1931., št. 285/ A/XCIV/700.

** »Službeni list« št. 408/61 iz 1. 1931.

*** Tu so navedene samo one pomote, ki imajo še pomen za slovensko besedilo. (Op. ur.)

† »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 6. decembra 1931., št. 285 A/XCIV/701.

†† »Službeni list« št. 587/78 iz 1. 1931. — Glej tam pripombo pod *.